

იმისთანა წმინდა საძმოში, ბოგობილ ბეჭდვით სიფყვას, ცყდილებით და ჭბრებით ბრბ-თის გაცანა ყელა უჯდრისთბაგე უსამაგლესია.

გამოდის 1918 წლის 25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

სამშაბათი, 5 თებერვალი. 2019 წ. №24 (8690) ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge ფასი 60 თეთრი

პარლამენტი ქუთაისიდან თბილისში დაბრუნდა!

საპარტოვო-ლოს პარლამენტი ქუთაისიდან თბილისში დაბრუნდა. 2012 წლის შემდეგ პირველად, პარლამენტი პლენარული სხდომა თბილისში მდებარე სასახლეში გაიმართება, დეპუტატები საგაზაფხულო სესიაზე დღეს დედაქალაქში შეიკრიბებიან, გუშინ კი ბიუროს სხდომა გაიმართა.

საგაზაფხულო სესიის მნიშვნელოვანი თემები იქნება პრეზიდენტის და პარლამენტის თავმჯდომარის ყოველწლიური მოხსენებები. ოპოზიცია მიმდინარე პერიოდში საარჩევნო კოდექსის შეცვლის და პროპორციულ სისტემაზე გადასვლის საკითხის გააქტიურებას გეგმავს. რეგისტრაციის შემდეგ საკითხს საპროცედურო საკითხთა კომიტეტი განიხილავს და ოპოზიციას ხელმძღვრების შესაგროვებლად საჭირო ბლანკები გადაეცემა.

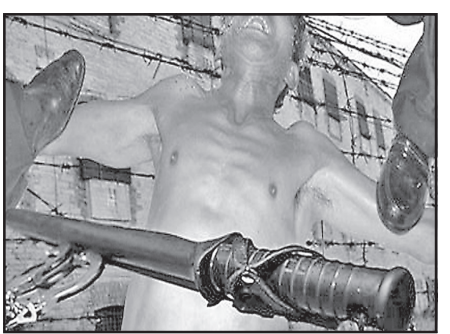
ანკარაში ქართული წირვა-ლოცვა პირველად აღავლინა

საპარტოვო საპატრიარქოს, საქართველოს საეკლესიო და ანკარაში მცხოვრები საქართველოს მოქალაქეების ერთობლივი ძალისხმევით, ანკარის წმ. ტერეზას სახელობის ტაძარში მამა მიქაელმა (ბრეგვაძე) პირველად აღავლინა ქართული წირვა-ლოცვა. წირვის დასრულების შემდეგ თურქეთში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა გიორგი ჯანჯღავამ მრევლს სიტყვით მიმართა და კიდევ ერთხელ ხაზი გაუსვა საეკლესიო და საქართველოს მოქალაქეებს შორის კომუნიკაციის მნიშვნელობას. სიტყვით გამოსვლისას ელჩმა აღნიშვნა, რომ საქართველოს საეკლესიო როგორც ყოველთვის, მზად არის დახმარება გაუწიოს საქართველოს მოქალაქეებს მათი კანონიერი ინტერესებისა და უფლებების დაცვის თვალსაზრისით.

ეს აღარ უნდა განმეორდეს!

მეხსიარების ბარათი:

დავრი უსამსახუროდ, ნასამართლავი... ახლობლების დახმარებით ვფარავ ბანკიდან აღებულ ვალს...

ვიიტანეთ ხალხადე სივართლა

კარკში, რომლები ყველაფერს კარგულს

პრემია „ნიგნის ქოვაგი 2019“ მამუკა ხაზარაძის გადაეცა

ზურაბ ღათუნაშვილი: „ან კარიერა უნდა დაბასრულო, ან სხვა ქვეყნის სახელით ასპარეზობაზე ვიფიქრო“

„განაჩენი სპოლოცა და განაჩენი პრეპარატი“

ოთარ ჩხეიძე:

საინფორმაციო ბარათი დასავლეთთან

2019-2020 წლებში სპანეთში მასშტაბური ინფრასტრუქტურული პროექტები განხორციელდება

საძარბაველს პრემიერ-მინისტრმა მამუკა ბახტაძემ თეთნულდისა და ჰანგა-ლის სამთო-სათხილამურო კურორტების დათვალიერების შემდეგ განაცხადა, გზების მშენებლობაზე 100 მილიონ ლარზე მეტი დაიხარჯება.

პრემიერ-მინისტრის შეფასებით, მთავარი ამოცანაა, მოწესრიგდეს გზები და ინფრასტრუქტურა, იმისათვის, რომ მოქალაქეებმა და ტურისტებმა უფრო მოკლე დროში შეძლონ სვანეთში ასვლა.

„ძალიან მიხარია, რომ ამ ულამაზეს კუთხეში, სვანეთში ტურისტების რაოდენობა ბოლო წლების განმავლობაში ასე გაიზარდა. ის პროექტები, რომელიც ჩვენ განვასრულიეთ, ნამდვილად დადებითად აისახა სვანეთის ტურისტულ პოტენციალზე. მეტიც, თვალსაჩინოა, რომ არსებული ინფრასტრუქტურა ტურისტების ნაკადის მომსახურებისთვის საკმარისი არ არის. განსაკუთრებით სასიხარულოა, რომ მესტია უკვე ოთხსეზონიან კურორტად გადაიქცა. ის საბაზრო გზები, რომელიც თეთნულდზე ავაშენეთ, იყო ძალიან მნიშვნელოვანი, მაგრამ ეს მხოლოდ პირველი

ნაბიჯებია. ჩველ ამ ულამაზესი კუთხის პოტენციალის ხუთ პროცენტსაც კი ვერ ვიყენებთ. უკვე თითქმის 200 საოჯახო სასტუმროა გახსნილი მესტიაში და ეს ძალიან დიდი წარმატებაა, მაგრამ ეს ჩვენი პოტენციალის მხოლოდ 5 პროცენტია. წინ უფრო მეტი წარმატება გველის“, – განაცხადა პრემიერმა.

მთავრობის მეთაურმა აღნიშნა, რომ დასრულებულია მუშაობა სივრცითი მოწყობის გეგმაზე, რაც კურორტის გეგმაზომიერ განვითარებას უზრუნველყოფს.

„ჩვენ არ უნდა დავუშვათ ის შეცდომები, რომელიც იყო დაშვებული სხვა კურორტებზე წლების წინ. ეს სივრცითი მოწყობა იქნება სწორედ იმის გარანტი, რომ სვანეთი შეინარჩუნებს თავის უნიკალურ არქიტექტურას და ბუნებას, მაგრამ პარალელურად აუცილებლად განვითარებთ ტურისტულ ინფრასტრუქტურას“, – განაცხადა მამუკა ბახტაძემ.

მთავრობის მეთაური უშგულის ლამარიას – ღვთისმშობლის სახელობის ეკლესიის ეზოში ადგილობრივ მცხოვრებლებს

შევხვდა, მათ პრობლემებს გავცნო და მოსახლეობისგან წინადადებები მოისმინა.

ადგილობრივების ძირითად პრობლემას გზების მოწესრიგება, უძველესი კოშკების აღდგენა-გამაგრება, წყლის სისტემის გაუმართაობა და ელექტრობოძებისა და გაყვანილობის რეაბილიტაცია წარმოადგენს.

მოსახლეობა ასევე დაინტერესდა პროგრამით, რომელიც საოჯახო სას-

ტუმროების განვითარების ხელშეწყობას ისახავს მიზნად. პრემიერ-მინისტრმა მათ პროგრამის შესახებ დეტალური ინფორმაცია მიანოდა. უშგულის მცხოვრებლების თხოვნის შესაბამისად, მთავრობის მეთაურმა შესაბამის უწყებებს უკვე დაავალა, რომ ელექტროენერჯის მინორდებისა და წყალმომარაგების სისტემაში არსებული შეფერხებები უახლოეს მომავალში აღმოიფხვრას.

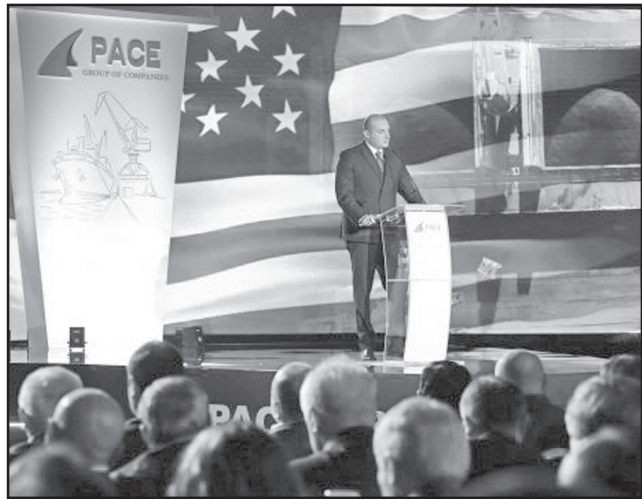
მამუკა ბახტაძე: ახალი, მკლავრი საზღვაო ინფრასტრუქტურის მშენებლობა იწყება!

ახალი, მკლავრი საზღვაო ინფრასტრუქტურის მშენებლობა კიდევ ერთი წინადადებული ნაბიჯია ჩვენი ქვეყნის ევროპისა და აზიის დამაკავშირებელ სატრანსპორტო დერეფნად ჩამოყალიბების საქმეში, – ამის შესახებ საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა მამუკა ბახტაძემ ამერიკის შეერთებული შტატების კერძო უცხოური ინვესტიციების კორპორაციასა (OPIC) და პეის ჯგუფს შორის 50-მილიონიანი ხელშეკრულების გაფორმებისადმი მიძღვნილი ღონისძიების გახსნისას განაცხადა.

ხელშეკრულება ქალაქ ფოთში ახალი პორტისა და ტერმინალის მშენებლობას გულისხმობს, რასაც OPIC-ი დააფინანსებს.

მთავრობის მეთაურის შეფასებით, ეს არის ძალიან მნიშვნელოვანი მოვლენა, ვინაიდან საქართველოს რეგიონის ეკონომიკურ ცენტრად გარდაქმნის პროცესში ლოგისტიკის განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება.

„ეს იქნება თანამედროვე სატერმინალ კომპლექსი, რომელიც მასშტაბურ ცვლილებებს მოუტანს ქვეყნის და რეგიონულ ეკონომიკას. დარწმუნებული ვარ, ეს პროექტი გახდება ერთ-ერთი სამაგალითო არა მხოლოდ ჩვენს ქვეყანაში, არამედ მთლიანად რეგიონში. ამერიკის მთავრობის საფინანსო ინსტიტუტის მონაწილეობა ამ პროექტში და OPIC-ის მიერ გამოყოფილი 50-მილიონიანი დაფინანსება კიდევ ერთხელ ადასტურებს,

რომ ამერიკის შეერთებული შტატებისთვის საქართველო არის სანდო და მნიშვნელოვანი პარტნიორი. ჩვენ არაერთხელ განვაცხადეთ, რომ საქართველოსა და აშშ-ს შორის ურთიერთობა ასეთ მაღალ დონეზე არასოდეს ყოფილა. ჩემთვის განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს

იმას, რომ ეკონომიკური განზომილება ჩვენს ურთიერთობებში უფრო და უფრო მნიშვნელოვანი ხდება“, – განაცხადა პრემიერ-მინისტრმა.

„OPIC-ს ძალიან მნიშვნელოვანი გეგმები აქვს საქართველოსთან დაკავშირებით. ჩვენ ძალიან მადლიერები ვართ ჩვენი ამერიკელი მეგობრების, რადგან მათ მიიღეს გადაწყვეტილება, გაზარდონ დაფინანსება საქართველოსთვის, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია. მინდა, მადლობა გადავუხადო „პეის ჯგუფს“ ამ მნიშვნელოვანი პროექტისთვის და აღვნიშნო, რომ ამ ჯგუფს საკმაოდ დიდი გამოცდილება აქვს და უკვე მრავალი წელია, საქმიანობს ამ სფეროში. მინდა, საზღვარგარეთ ვთქვა, რომ ახალი, მკლავრი საზღვაო ინფრასტრუქტურის მშენებლობა კიდევ ერთი წინადადებული ნაბიჯია ჩვენი ქვეყნის ევროპისა და აზიის დამაკავშირებელ სატრანსპორტო დერეფნად ჩამოყალიბების საქმეში, მით უფრო, რომ ჩვენ გვაქვს მიზანი, საქართველო გახდეს რეგიონული ეკონომიკური ცენტრი და რეგიონული შავი ლოგისტიკისა და ტრანსპორტში“, – განაცხადა მამუკა ბახტაძემ.

ღონისძიებას საქართველოს პრეზიდენტი, აღმასრულებელი და საკანონმდებლო ხელისუფლების წევრები, აშშ-ის ელჩის მოვალეობის შემსრულებელი და დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები დაესწრნენ.

თბილისის მერმა კახა კალაძემ ელექტრომობილური შემადგენლობის სარემონტო ქარხანაში განახლებული ვაგონები დაათვალიერა და ახალი მატარებლით იმგზავრა. როგორც კახა კალაძემ განაცხადა, უახლოეს პერიოდში, მეტროს ახალი შემადგენლობები კიდევ დაემატება.

„სატრანსპორტო პოლიტიკის მონესრულება ჩვენთვის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი პრიორიტეტია. არაერთხელ გვითქვამს, რომ გვინდა, 2018 წლის ბოლოს-

თბილისის მეტროს ორი განახლებული მოძრავი უმაღლესი დაემატა

ვის ავტობუსების პარკი მთლიანად ჩავანაცვლოთ და ახალი, ევროპული, ევრონის ტიპის ავტობუსები შემოვიყვანოთ. ასევე, ვმუშაობთ მეტროს ვაგონების რეაბილიტაციისა და სადგურების მოწესრიგების მიმართულებით.

დღეს მეტროს ერთი ახალი შემადგენლობა დაემატა. შემადგენლობების დამატების მიზანი მოცდის პერიოდის შემცირებაა, განსაკუთრებით, პიკის საათებში. ბოლო ერთი წლის განმავლობაში მეტროს მგზავრთა რაოდენობა 25%-ით გაიზარდა და ჩვენ ყველაფერს გავაკეთებთ იმისთვის, რომ თუ მაგალითად, პიკის საათებში მოცდის დრო 4 წუთი იყო, დღეს 3 წუთია და გვინდა, ეს მაჩვენებელი 2.5 წუთამდე დავიყვანოთ. მეტროთი და ავტობუსებით მგზავრობა ქალაქში უნდა იყოს ყველაზე კომფორტული და სწრაფი. ამ მიმართულებით მნიშვნელოვან ნაბიჯებს ვდგამთ. ორიოდე კვირაში ორივე ხაზს კიდევ თითო ახალი შემადგენლობა დაემატება და ჩვენ ამ მიმართულებით მუშაობას ვაგრძელებთ“, – განაცხადა კახა კალაძემ.

თბილისის მეტროს პირველ ხაზზე დამატებით ერთი – ოთხვაგონიანი, ხოლო საბურთალოს ხაზზე – სამვაგონიანი განახლებული მოძრავი შემადგენლობა იმორჩავეს.

ვაგონების მოდერნიზაციის ფარგლებში შეიძლება მემანქანის კაბინის ფორმა, გაიზარდა მისი მოცულობა და მასში დამონ-

ტაჟდა თანამედროვე კონდიციონერების სისტემა; კაბინები, ასევე, აღიჭურვა მართვის თანამედროვე პულტით; შეიცვალა ვაგონების გარე და შიდა დიზაინი და ფერები; სალონიში ძველი სანათები შეიცვალა დიოდური სანათებით; დამონტაჟდა შიდა, დაკვირვებისა და ბაქანის საკონტროლო გარეკამერები; მგზავრების კომფორტისთვის ვაგონებში განთავსდა სპეციალური მონიტორები და მობილური მოწყობილობების დასატენი USB შესაერთებლები; მოძველებული მექანიკური დეტალები სრულად შეიცვალა თანამედროვე სტანდარტების მიკროპროცესორული სქემებით აღჭურვილი კვანძებით; განახლდა მატარებელთა მოძრაობის უსაფრთხოების უზრუნველყოფი ავტომატური სისტემები, რაც ითვალისწინებს მოძრავ შემადგენლობებს შორის უსაფრთხო ინტერვალის პრინციპს.

მეტროს მოძრავი შემადგენლობის განახლებისა და მოდერნიზაციის პროექტის ფარგლებში, თბილისის სატრანსპორტო კომპანია, თბილისის მერიის მხარდაჭერით, 2019 წელს, დამატებით, 27 ვაგონის განახლებას გეგმავს. ელექტრომობილური შემადგენლობის სარემონტო ქარხანაში განახლებული ვაგონები მერთან ერთად გლდანის რაიონის გამგებელმა ბექა მიქაუტაძემ და რაიონის მაჟორიტარმა დეპუტატებმა – კობა კობალაძემ და შალვა ოგბაიძემ დაათვალიერეს.

„პეის ტერმინალის“ პროექტი დაგეგმვაშია, კიდევ უფრო გააქტიურდება სატრანსპორტო სისტემის ბრუნვა

„პეის ტერმინალის“ პროექტი დაგეგმვაშია, კიდევ უფრო გააქტიურდება სატრანსპორტო სისტემის ბრუნვა. საუბარია მშრალ ტერმინალზე, სასაფრეო, რომელიც ცენტრალური აზიიდან წამოვა. ამდენად, მნიშვნელოვანია, რომ საქართველოში გაიაროს ამ სტრატეგიული მარშრუტის განხორციელება და მდგრადი განვითარების მინისტრმა გიორგი ქობულაძემ აშშ-ის კერძო უცხოური ინვესტიციების კორპორაციის (OPIC) მიერ „პეის ტერმინალის“ პროექტის დაფინანსებაზე ხელშეკრულების ოფიციალური ცერემონიის შემდეგ, რომელიც სასტუმრო „ბილტმორში“ გაიმართა.

OPIC-ი „პეის ჯგუფის“ საზღვაო ტერმინალის მშენებლობის პროექტს ქალაქ ფოთში 50 მლნ აშშ დოლარით დააფინანსებს. პროექტის საერთო ღირებულება 120 მლნ აშშ დოლარია.

ლევან ღვინიაშვილი იაპონურ პეკინელებს უხვდა

მედიაციის სახელმძღვანელო იაპონური ქალაქის კაცუნუმა და ქალაქ თელავის მეგობარი ქალაქების სტატუსის მინიჭების საკითხი განიხილეს შეხვედრაზე, რომელსაც გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის მინისტრი ლევან ღვინიაშვილი და იაპონური მედიაციის დელეგაციის წევრები ესწრებოდნენ.

დელეგაციას იამანაშის პრეფექტურაში მდებარე კაცუნუმა ჯოზოს მედიაციის პრეზიდენტი არუგა იუჯი ხელმძღვანელობდა. შეხვედრაზე ლევან ღვინიაშვილმა ვრცლად ისაუბრა მსოფლიო მასშტაბით ქართული ღვინის კულტურის მნიშვნელობის შესახებ

და ყურადღება დარგის მარეგულირებელი სახელმწიფო უწყების ღვინის ეროვნული სააგენტოს საქმიანობაზე გაამახვილა.

„მეცხადებით მჭიდრო კავშირების არსებობას ღვინის წარმოებით სახელმძღვანელო ქალაქებსა და მედიაციის შორის. ჩვენი დიდი სურვილია მედიაციის საზოგადოებრივი მჭიდრო კომუნიკაცია“, – განაცხადა ლევან ღვინიაშვილმა. მინისტრმა დელეგაციის წევრებს გაზაფხულზე, ქალაქ ტოკიოში დაგეგმილი ქართული ღვინის კულტურის პრეზენტაციის შესახებ მიაწვდი ინფორმაცია და ღვინის მნიშვნელობაზე მიიწვია.

მთიან აჭარას ახალი ტურისტული მიმართულება დაემატება

აჭარის ტურიზმის დეპარტამენტმა ჭვანის ხეობის ტურისტული განვითარების გეგმაზე მუშაობა დაიწყო, რომლის მიზანია შუახევის მუნიციპალიტეტში ახალი, საინტერესო ტურისტული მიმართულების ჩამოყალიბება, ეკოტურიზმის, სოფლის ტურიზმისა და ხეობის კულტურულ-ეთნოგრაფიული ღირებულების პოპულარიზაცია. აჭარის ტურიზმის დეპარტამენტის თავმჯდომარე სულხან ლლონტმა შუახევის მერთან და პროექტის სამუშაო ჯგუფთან ერთად ჭვანის ხეობა მოინახულა და პროექტით გათვალისწინებული საკითხები განიხილა.

„ჭვანის ხეობის ტურისტული განვითარების გეგმა ტერიტორიის განვითარების დეტალური კონცეფციისა და ტერიტორიის სივრცითი განვითარების გენერალური გეგმის მომზადებას ითვალისწინებს. განვითარების გეგმაში აისახება კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლის საბუნებისმეტყველო მნიშვნელობის ტერიტორია, საიდანაც ძირითადი ტურისტული ბილიკი და ინფრასტრუქტურა წისკვილების სოფლამდე უნდა მოეწოდოს. ჭვანის ხეობა გამორჩეულია კულტურული ძეგლებითა და ტრადიციებით, რაც ხეობის განვითარებისა და მრავალფეროვანი ტურისტული პროდუქტების შექმნის კარგ შესაძლებლობებს იძლევა. რეგიონში ტურიზმის განვითარებისთვის მნიშვნელოვანია შეიქმნას მრავალფეროვანი ტურისტული პროდუქტები თითოეულ მუნიციპალიტეტში, რაც განსაკუთრებით მიზნად ვეგს გახდის აჭარას ტურისტებისა და სტუმრებისთვის. ჩვენ დაწყებული გვაქვს მუშაობა მნიშვნელოვან პროექტებზე, რომლებიც ტურიზმის ყველა თანამედროვე მოთხოვნას უზარუნებს და მათი განხორციელების პირველი ეტაპი 2019-2021 წლებში დასრულდება.“ – განაცხადა აჭარის ტურიზმის დეპარტამენტის თავმჯდომარე სულხან ლლონტმა.

რა ფუნქციას შეიძენს ავლაბრის საპრეზიდენტო სასახლე?!

სამუშაო ჯგუფი განიხილავს, რა ფუნქციით შეიძლება ავლაბრის სასახლის შენობის გამოყენება ყველაზე უკეთ, – ამის შესახებ პარლამენტის თავმჯდომარე ირაკლი კობახიძემ განაცხადა.

მისი თქმით, იდეის დონეზე მოწონებულია მოსაზრება, რომ ავლაბრის სასახლეში საქართველოს ეროვნული კულტურის ცენტრი და სამუზეუმო სივრცე მოეწყოს.

„ეს იდეის დონეზე იქნა მოწონებული. სამუშაო ჯგუფი შეიქმნა, რომელიც განიხილავს ვარიანტებს, ვერსიებს,

თუ როგორ შეიძლება ყველაზე უკეთ ამ შენობის გამოყენება. მთავარი ამოცანაა, შენობა მაქსიმალურად მოემსახუროს ჩვენს საზოგადოებას, ხალხს და სწორედ ამ იდეით იქნება ნაკარნახევი სამუშაო ჯგუფის საქმიანობა. ვფიქრობ, ფინანსურადაც და სოციალური თვალსაზრისითაც ამ პროექტის განხორციელება ძალიან მნიშვნელოვანი იქნება“, – განაცხადა ირაკლი კობახიძემ.

ბიძინა ივანიშვილი ავლაბრის რეზიდენციაში პროექტული მუშაობის განხორციელებას იღებს მხარს უჭერს

ბიძინა ივანიშვილი მხარს უჭერს იდეას, რომ ავლაბრის რეზიდენციაში ეროვნული მუზეუმი განთავსდეს. როგორც საპარლამენტო უმრავლესობის წევრმა დიმიტრი ხუნდაძემ ჟურნალისტებთან საუბარისას განაცხადა, უმრავლესობის შეხვედრაზე ავლაბრის რეზიდენციის საკითხი დაისვა, თუმცა დეტალები არ განხილულა.

„პარტიის თავმჯდომარე მხარს უჭერს იდეას, რომ ეს იყოს ეროვნული მუზეუმი და ეროვნული სიბრძნის დემონსტრირების ადგილი და არა ვთქვათ, პრეზიდენტის, დღევანდელის თუ მომავალში არსებულის სასახლე. ეს იდეა წარმოიშვა. შედგა ჯგუფი, რომელიც გაუწევს კოორდინაციას, თუ როგორ უნდა მოხდეს, როგორ უნდა ჩამოყალიბდეს, როგორ უნდა განვითარდეს და კონკრეტულ შედეგამდე მივიდეს აღნიშნული იდეა“, – განაცხადა დიმიტრი ხუნდაძემ.

ბიძინა ივანიშვილმა გაამოხატა თავისი პოზიცია, რომ მსჯელობა უნდა დაიწყო მოსაპარტლეთო უპაღოდ განხილვის საკითხთან დაკავშირებით

საპარტლეთო პარლამენტის თავმჯდომარის განცხადებით, „ქართული ოცნების“ თავმჯდომარე ბიძინა ივანიშვილმა უმრავლესობის სხდომაზე გამოხატა პოზიცია, რომ მოსამართლეა უკიდოდ განმწესების საკითხთან დაკავშირებით, მსჯელობა უნდა დაიწყო.

სინგაპურის სასაპარტლეთო ივანიშვილის სარჩელი არ განიხილა

როგორც გამოძიებულ ჟურნალისტთა გაერთიანება Ifact-ი წერს, ბიძინა ივანიშვილმა სინგაპურში სასაპარტლეთო დავა წააგო. იგი შევიცარიული ბანკის „კრედიტ სუისის“ ბანკის მისი ფულის გაფლანგვას ედავებოდა.

Mandalay Trust სინგაპურში რეგისტრირებული იურიდიული პირია, რომლის ბენეფიციარებია ივანიშვილი, მისი ცოლი და სამი შვილი. 2005 წელს ივანიშვილმა Mandalay Trust-ის ანგარიშიდან „კრედიტ სუისის“ სინგაპურის ფილიალში 550 მილიონი აშშ დოლარი გადარიცხა.

„კრედიტ სუისი“ შევიცარიული ბანკია. მისი ბანკირი პატრიკ ლესკადრონი ახლახან გაათავისუფლეს ციხიდან, სადაც მან 10 თვე გაატარა თაღლითობისთვის. ივანიშვილი სწორედ ლესკადროს სდებდა ბრალს მისი ფულის გაფლანგვაში და მის წინააღმდეგ სარჩელი შეიტანა შევიცარიისა, ახალ ზელანდიაში, ბერმუდასა და სინგაპურში.

The Singapore Strait Times-ის ინფორმაციით, სინგაპურელმა მოსამართლემ უარი თქვა საქმის განხილვაზე, რადგან დანაშაული შევიცარიისაში მოხდა და ის შევიცარიულმა სასამართლომ უნდა განიხილოს.

მთავრობის პოლიტიკის კრიტიკის დაკრძალვა!

შინაგან საქმეთა სამინისტრომ თბილისის 61-ე საჯარო სკოლაში ინციდენტზე გამოძიება ძალადობის მუხლით

დაიწყო. შსს-ს ინფორმაციით, მოსწავლეები განყოფილებაში გადაიყვანეს და პასუხისმგებელ პირებთან ერთად გამოძიებისთვის.

ვიზიტირები და პირისპირება ორ მე-11 კლასელს შორის გაკვეთილის მიმდინარეობისას გუშინ დილით მოხდა. ფაქტზე მანდატურმა რეაგირება მოახდინა და მომხდარის შესახებ 112-ს შეატყობინა. ადგილზე პოლიციასთან ერთად, სასწრაფო-სამედიცინო დახმარების სამსახურიც იმყოფებოდა.

იქნა გააქვს, ეს ინციდენტი ალარ განმეორდება!

„როგორც ვიცით, ეს ინციდენტი აღმოფხვრილია. ასევე, ახლა მნიშვნელოვანია, რომ მანდატურმა მუშაობა გააგრძელოს, ასევე, ჩაერთვება ფსიქოლოგიური სამ-

სახური, რომელიც მშობლებთან გააგრძელებს მუშაობას. რაც მთავარია, რეაგირება სწრაფად მოხდა. იმედი გვაქვს, რომ ეს ინციდენტი აღარ განმეორდება“, – განაცხადა მიხეილ ბატიაშვილმა.

გოგია და გულორდავა სასაპარტლეთო პარტიკოლაში დატოვა

ბანსაკუთრებით დიდი ოდენობით ქრთამის აღების

ბრალდებით დაკავებული ზუგდიდის მერი ლაშა გოგია, ვიცემერი გია გულორდავა და მათთან ერთად დაკავებული კიდევ ორი პირი, თენგიზ ქობალია და ხუტა ბა-

ლათურია სასამართლომ პარტიკოლაში დატოვა.

დღევანდელ სხდომაზე ადვოკატები მათთვის აღკვეთის ღონისძიების სახით გირაოს შეფარდებას ითხოვნენ, თუმცა მოსამართლემ არ დააკმაყოფილა. სუს-ის ანტიკორუფციულმა სააგენტომ გოგია და გულორდავა განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ქრთამის აღების ბრალდებით პირველ ნომბერს დააკავა. პროკურატურის ინფორმაციით, ექსპერტიზამ დაადასტურა, რომ გავრცელებული აუდიოჩანაწერი, სადაც დაკავებულების მიერ ქრთამის აღებაზე საუბარი, ავთენტურია.

განსწავლით რომელიმე ძარბაში ზღაპარი? შიშვალთ მოკლე შინაარსის გადმოცემას? მამალოთა, „კულანის დედაბერი და მოძროსთმინი ვაჟი“, ან „მუხაბ-ლეჯია სიღადრი და სიმაგრი“, „მინისძვილის ძალიშვილი და საში ძოსა“... ეს ზღაპრები პავსოვსკის ნაშრომებშია, მოგვინახინა „ქილისირული“, მოუხმლიათ რომელიმე საგანგებო ტელეგადაცემაში და ტკბილად დაგვიჩინებია. დილით აღარ გვახსოვდა. დაუჯერებელი დამახსოვრება არ არის იოლი საძებ.

ცხოვრებაში ბევრად დაუჯერებელი ამბები ხდება. აგერ, სულ ახლახან იყო ორი მსოფლიო ომი, სამოქალაქო ომები, საკონცენტრაციო ბანაკები, გულაგები, ტროიკები, რასობრივი სეგრეგაცია, ფაშოზმი, ტოტალიტარიზმი... ეს ყველაფერი სულ ახლახან მოხდა, სულ ორიოდ თაობის წინ.

ადამიანის ტვინი ისეა მოწყობილი, რომ თავად წყვეტს, რა დაიჯეროს და რა – არა, რა დამახსოვროს და რა მიმალოს ტვინის რომელიმე მიყრუებულ უჯრედში, საიდანაც შემდეგ საჭირო დროს ისევ წამოტივტივდება და შემდეგ, მომდევნო საჭიროებად, ისევ დაიწყებს მიცემა. მაგრამ, ერთი ტვინი, და მეორე – გული. ტვინი დეტალებს ინახავს, გული – განცდებს. ჩვენ არ გვახსოვს, რა ფერის ვაშლი მიერთვა მოხუცებულმა ცოლ-ქმარმა, რადგან ეს დეტალი, მაგრამ გვახსოვს, რომ ბოლოს სიკეთემ გაიმარჯვა და ესაა მთავარი.

თუმცა, რეალურ ცხოვრებაში, დეტალების შესახებ გვახსენება აუცილებელი რამ არის. უამისოდ, ნამდვილი ამბავი, გავა დრო, და იქნებ ზღაპრად ჩათვალო და იქნებ ცუდ სიზმრად, და მერე ბაღში დააბრალდოს.

დეტალებს გვახსენებენ, რომ ის, რაც მოხდა, ნამდვილად მოხდა და ის, რაც ხდებოდა, ნამდვილად ხდებოდა. გამოცდილება კი რა არის, თუ არა მესხიერება? თუ გვახსოვს – ვითვალისწინებთ, შეცდომებზე ვსწავლობთ. მცირე, ერთი შეხედვით დიდი სიმომგვრელმა, პატარა დანაშაულმა, რომელზეც თვალს დავეხუჭავთ, თუ შეცდომამ, რომელსაც არ გავითვალისწინებთ, შესაძლოა, უდიდესი ბოროტება შევას. მაგალითები? მსოფლიო ისტორიას ბევრი ასეთი მაგალითი ახსოვს, მაგრამ ჩვენ ჩვენი ვთქვათ აგერ, ახლახან, ლამის გუშინ რომ იყო.

პარლამენტის დაცვის თანამშრომელმა პირადობის დამადასტურებელი საბუთი მოსთხოვა პარლამენტის წევრს დავით კირკიტაძეს, რაც ამ უკანასკნელმა იუკადრისა და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ – გალახა. ისტორიამ არ შემოგვინახა დაცვის თანამშრომლის სახელი და გვარი. მაშინ ამ ფაქტს დიდი გამოხმაურება მოჰყვა. კირკიტაძე იძულებული გახდა, ბოდიში მოეხადა, რაც მიხეილ სააკაშვილმა გამირობად შეაფასა და თვედორე მღვდლის, დემეტრე თავადადებულის, საშინაო არაგველის, მერაბ კოსტავას ქვეყანაში მოძალადე გამოაცხადეს გამირად!.. მერე ეს ამბავი ყველას მიავიწყდა.

შედეგი: სამიოდ წლის შემდეგ, ბრძოლის ველზე რამდენიმე დღის განმავლობაში უპატრონოდ იყო მიტოვებული ომში დაღუპული გმირების ათეულობები ცხედარი, კრებლისი კირკიტაძეები კი ამ დროს დედაქალაქის ცენტრალურ გამზარზე ომში დამარცხებას და ქვეყნის ოცი პროცენტის ოკუპაციას ზეიმობდნენ. შემდეგ, ბრძოლის ველიდან გაქცეულმა „გმირებმა“ ცხენები აავსეს ბრძოლებში გადარჩენილებით. კიდევ რამდენიმე წლის შემდეგ თბილისში გმირთა მოედანზე გმირები დაარსეს.

დაუჯერებელია და იოლად ვივინყობთ. დაუჯერებელია, რომ XXI საუკუნეში, ზედ ევროპის ალყაფთან, ხდებოდა ის, რაც ხდებოდა. ჩვენ გვავიწყდება, ხოლო ალყაფს იქით ბევრი დადემდე ვერ იჯერებს, რომ სააკაშვილის საქართველოში არ დარჩა ოჯახი, რომელსაც არ ჰყავდა თუნდაც ერთი პატიმარი ან ერთი პრობაციონერი, რეპრესირებული, იმედდაკარგული და ქვეყნიდან იძულებით გადახვენილი...

ვერ იჯერებს იმას, რაც ჩვენ საკუთარი თვლით ვნახეთ, საკუთარი ყურიით მოვისმინეთ, საკუთარ თავზე გადავიტანეთ და განვიცადეთ. ვერც ვერასოდეს დაიჯერებს, თუ ჩვენ თვითონ აღარ გვემახსოვრება, და თუ არ გვემახსოვრება და არ გავითვალისწინებთ, მაშინ ევროპის ალყაფს იქით კი არა, ევროპის ალყაფს აქეთაც არაფერი გვესაქმება.

ახლა კი, ის, რაც ხდებოდა, რაც ნამდვილად ხდებოდა – უამრავი ადამიანის ტრაგედია, უსამართლობა, ძალადობა, დაცინვა, შეურაცხყოფა, ჯანმრთელობის დაზიანება, სიცოცხლის წართმევა, პატივისა და ღირსების აყრა...

მეხსიარების ბარათი:

დავრჩი უსამსახუროდ, ნასამართლავი... ახლოვების დახმარებით ვფარავ ბანკიდან აღებულ ვალს...

დეტალებს გვახსენებთ, უცნობ ისტორიებს მოგიყვებით... მხოლოდ ნაწილს, რადგან ათასობით საქმეს გავუყვანი, უამრავ ადამიანს ვესაუბრე, ბევრი რამ ჩემ თვალწინ და ჩემ გარშემო მოხდა, მეც გადახმდა. მოგიყვებით და გვახსენებთ მხოლოდ ნაწილს, ყველაფრის თქმა, დანერა თუ მოყოლა შეუძლებელია. გავიხსენებთ ნაწილს და განვიცადოთ მთლიანობაში. გასაგები მიზეზების გამო, ზოგჯერ არ იქნება გვარები და სახელები, იქნება მხოლოდ ინიციალები, თუმცა ამ ინიციალებს იქით მთელი საქართველო, ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობა და საზოგადოება დგას.

ამბები არის უამრავი, დასკვნა – ერთი: „**ეს აღარ უნდა განვიმორღვო!**“

„წინ დავიძვს ჩემივე ბარდასპალაის დასკვნა“

„დავრჩი უსამსახუროდ, ნასამართლავი და ახლოვების დახმარებით ვფარავ ბანკიდან აღებულ ვალს“ – სულ ათ სიტყვაშია ჩატელნი გულის ტვივილი, დარდი და ცრემლი ერთი, ჩვეულებრივი ახალგაზრდა კაცისა, იქნებ, არც ისე ჩვეულებრივის, არცთუ ახალგაზრდის, იქნებ, მთელი თაობის ან რამდენიმე თაობის, ხალხის, საზოგადოების, ქვეყნის და სახელმწიფოს.

ეს სიტყვები – „დავრჩი უსამსახუროდ, ნასამართლავი, და ახლოვების დახმარებით ვფარავ ბანკიდან აღებულ ვალს“ – შეგვიძლია, ყველამ ერთად და ერთხმად ვთქვათ, შეგვიძლია, ვთქვათ ცალ-ცალკე, ერთმანეთისგან დამოუკიდებლად, შეგვიძლია, ჩუმად ჩავილაპარაკოთ და გავიფიქროთ, მაგრამ მაინც ერთხმად ნათქვამი და ერთად ნაფიქრი გამოგვივა. შეგვიძლია, სათითაოდ მოეუსმინოთ ერთმანეთს და სანამ შენი ჯერი მოვა, სხვების მონაყოლიდან ამოკრეფილი ცალკეული დეტალები უკვე შეადგენს შენ ამბავს, თვგადასავალს. იქნებ, პირადად შენ არც არაფერი გადაგხდენია მსგავსი, მაგრამ შენ გარშემო გადახდა ყველას. მაგრამ ისე ხომ არასოდეს ხდება, რომ ყველაფრის გვალვა იყოს და შენთვის წვიმდეს?

ეს დეტალებია: გლდანის დაწესებულება ან რუსთავის დაწესებულება; იარაღის ჩადება ან ნარკოტიკის ჩაგდება; ნეკნების ჩამტვრევა, ან ელექტროშოკი; შემოქმედება ოჯახზე ან მეგობრებზე; სხვის მიერ ჩადენილი დანაშაულის საკუთარ თავზე აღება ან სხვის სასარგებლოდ საკუთარი ქონების დათმობა... არჩევანი დიდია. ამოკრეფე სხვების მონაყოლიდან, დააღაგე და ხელთ საკუთარი თავგადასავალი შეგრჩება ასეთი ეპილოგი: „დავრჩი უსამსახუროდ, ნასამართლავი და ახლოვების დახმარებით ვფარავ ბანკიდან აღებულ ვალს“.

იმ ახალგაზრდა კაცს, გიორგი კ-ს მოეუსმინოთ: „გლდანის მერვე დაწესებულებაში გატარებული 24 დღე ნამდვილი ჯოჯოხეთი იყო.

ლამის პერიოდში რამდენჯერმე შემოდიოდა პროკურორი, საჭიდან გაცხადი და მაძალებდა ჩემ საკუთრებაში არსებული ფართების დათმობას. თავიდან უარზე ვიყავი, თუმცა მას შემდეგ, რაც პროკურორმა მითხრა, რომ მაჩემსაც დააკავებდა, მიუხედავად მისი ავადმყოფობისა, თანაც მუქარა რეალური იყო, ვეღარ გაუქმელი ამ ფსიქოლოგიურ ზეწოლას და დავთანხმდი ბრალის აღიარებას და ქონების დათმობას მამის სიცოცხლის ფასად. თუმცა, უნდა აღვნიშნო, რომ მე საკუთარი მამის გადარჩენა ამ ფასადაც ვერ მოვახერხე. ჩვენს ოჯახზე განხორციელებული რეპრესიების და უკანონობის, ასევე ჩემი დაკავებით გამოწვეული დიდი ნერვიულობის ფონზე მისმა ისედაც შერყეულმა ჯანმრთელობამ ვერ გაუძლო და ორ თვეში გარდაიცვალა. დავრჩი უსამსახუროდ, ნასამართლავი და ახლოვების დახმარებით ვფარავ ბანკიდან აღებულ ვალს.“

ჯოჯოხეთში, პირველ რიგში, კუპრით სამსახურში, ცეცხლზე შემოდგომული ძვები წარმოგვიდგება კოლხე თვალწინ: კუპრი თუხთუხებს, სამკაპით აღჭურვილი ეშვები ძვების პირიკითხვას აკონტროლებს, ვინაში თავი რომ არ აოქმდის, ისარგოს, სანამ მამის კუპრის მოთუხთუხე მასალ არ გადაიტვიტინა.

როგორ კონტროლდებოდა პერიმეტრი? ამ პროცესის უამრავი მონაწილე არსებობს. ადამიანები ისხნებენ, ადამიანები ყვებიან:

დიმიტრი გ: „ჩემი დაკავების შემდეგ პროკურატურამ ზენოლა დაიწყო ჩემს ოჯახზე. ეს პიროვნება იყო თბილისის პროკურორის მოადგილე. მან არ გაიკარა ადვოკატი, პირადად ჩემს მუხლზე ეკონტაქტებოდა, მასზე ახდენდა ზეწოლას. მოითხოვა 100 კომპიუტერის შექენა ჩემი გათავისუფლების სანაცვლოდ. ოჯახმა გაარკვია, რომ 100 კომპიუტერის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 60 ათას ლარს და დათანხმდა. მაგრამ ამით არ დაკმაყოფილდნენ. კონკრეტულად მიუთითეს ორი კომპიუტერული ფირმა, სადაც უნდა შექენილი ისეთი მოდელის კომპიუტერები, რომელიც საქართველოში არ არსებობდა, და მისი ჩამოტანა მოითხოვეს აშშ-დან. საერთო ღირებულებამ შეადგინა 180 ათასი ლარი. ეს კომპიუტერები განაწილდა ორ უწყებაზე: 90 ათასი ლარის – შინაგან საქმეთა სამინისტროზე, 90 ათასი ლარის – ეკონომიკის სამინისტროზე. ჩემს ოჯახს არ ქონდა ეკონომიკური შესაძლებლობა. შემოაღწიე მუხლის გამო, დაავირავეს ჩემი მშობლების კუთვნილი ბინა. პროცენტისა და ძირითადი თანხის გადახედვლობის გამო ჩემი ბინა დაეკარგე, მშობლების ბინაზე კი, მალე აუქციონი გაიმართება. ცხრა ადამიანი ქუჩაში ვრჩებოთ.“

ჯაბა გ: „თითქმის ერთი წელი ეწ. კარანტინში გამატარებინეს სრულიად უსაფუძვლოდ და უმიზეზოდ. სულში გვაფურთხებდნენ. უმოწყალოდ, არაადამიანურად, ხან აბანოში, ხან საკანში, ხან კარანტინში დღეში სამჯერ-ოთხჯერ არაადამიანურად მცემდნენ, კი არ მცემდნენ, ცემაში მკლავდნენ. ეგრეთ წოდებული სანტექნი-

კის გაცვანილობის პლასტმასის ტრუბა-დუბინკით უმოწყალოდ მცემდნენ. რომ გავითიშებოდი, მომასულიერებდნენ და ისევ ახლიდან იწყებდნენ. მთელი ძალით მცემდნენ, ყველგან, განსაკუთრებით თავში, თან იცინოდნენ და ერთობოდნენ, იძახდნენ, აიტანს თუ არა, ეგვე ჩვენი დარდო...“

გიორგი ო: „პოლიციაში საცვლების ამარა მიყვანისას დაიწყო ჩემზე ფიზიკური ანგარიშსწორება და ფსიქოლოგიური ზემოქმედება, წყლით სავსე ბოთლით თავის არემი და მუცელში ცემა, ეწ. „ქათმების“ საკანში ჩასმის მუქარა, დედის დაპატიმრება თანამონაწილის სტატუსით, გინება და ა.შ. როგორც შემდეგ აღმოჩნდა, გატყენილი მქონია სერხველის ოთხი მაღა... ამჟამად გასულია ორი წელი. ვარ დაინვალიდებული და გადაადგილებაში შეზღუდული. ალბათ, მთელი ცხოვრება ვერ გამოვჯანმრთელდები.“

ცხრა ადამიანი ქუჩაში ვრჩებით. ალბათ, მთელი ცხოვრება ვერ გამოვჯანმრთელდებით. იცინოდნენ და ერთობოდნენ, იძახდნენ, აიტანს თუ არა, ეგვე ჩვენი დარდო...“

ჩემი მეგობარი საკუთარი ნივთების მოპარვის გამო გაასამართლეს. მოსამართლე და პროკურორი ხმამაღლა იცინოდნენ. ნიკუშა დაბნეული ილიმებოდა.

ჩემი მეგობარი – მორწმუნე, ქველმოქმედი კაცი, მრავალშვილიანი მამა, 10-ლარიანი, ჩინური, ტელევიზორის პულტის მოპარვისთვის აღმოჩნდა განსასჯელის სკამზე. ის პულტი ბაზრობაზე ჯიბეში ჩაუტეხა და ქურდობაზე დაიჭირეს. ჩემი მეგობარი დუმდა და გულში ღმერთს მაღლობას წირავდა, რომ არ ჩაუდეს ნარკოტიკი, არ ჩაუდეს იარაღი...

ერთსადაც მეორესაც საპროცესო შეთანხმება გაუფორმეს – 2000 ლარი ბიუჯეტის სასარგებლოდ. სახელმწიფოს სჭირდებოდა ფული, სახელმწიფოს არ სჭირდებოდა ადამიანი. მაშინ ადამიანებს უთხრეს, რომ მათ ჩარეცხავდნენ, რომ ყველას დაიჭრდნენ, რომ სულს ამოხდებდნენ, ვის – ციხეში, ვის – სიღარიბეში და ვის – სასონარკვეთელ უიმედობაში.

გაივლის დრო და ასეთი ორ-ორი, სამსამი და ბევრ-ბევრი ათასი ევრობუმი გადაყვანილი ლარებით სააკაშვილი მილანში შეიბრუნეს საათის შესაქენად, გერმანელ მსახიფისტ ჩამოიყვანეს და ცხიმთან ზურგს დააკებინებეს, მერიის მაღალჩინოსნები იქირავებენ თვითმფრინავს, ჩასხვევ ცოლებს და საყვარლებს და ტოკიოს მიაშურებენ შოპინგზე მათ შორის ყველაზე იდიოტი მილიონერი გახდება, ყველაზე ნაძირალა – მილიარდერი და ბოლოს ქვეყნის ტერიტორიის 20 პროცენტს, მათივე სიტყვებით – ქვეყნის გროვას, მტერს დაუთმობენ, რადგან „ქვეყნის გროვაში ფული არ იშოვება, ფული იშოვება ხელისუფლებაში და ძალაუფლებაში.“

და აქ, რა თქმა უნდა, ყველას გვახსენდება ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი ნაციონალის (მათ არ აქვთ სახელები და გვარები, ისინი ნაციონალები არიან) მიერ, ხელისუფლებაში მოსვლიდან ორიოდვე კვირაში ნათქვამი სიტყვები: „ეს, ვლასტი“ რა მაგარი რამე ყოფილა.“

ყოფილი პატიმრის, ზვიად ფ-ს წერილიდან: „ვინც ყოველდღე მცემდა, „კარპოვიჩს“ ეძახდნენ. იმ პიროვნებას ადამიანის არაფერი გააჩნდა, ამის შემდეგ გადამიყვანეს ქუთაისის საპრობილემში, აი, იქიდან კი დაიწყო ჩემი ჯოჯოხეთური წამება. იქ მიყვანისას საერთოდ გამაშიშვლეს და ასე შემდეგ საკარანტინო საკანში, მერე შემოვიდნენ და დაუნდობლად მცემეს. ასე გრძელდებოდა ათი დღე. შემდეგ გადამიყვანეს გლდანის ციხეში. გლდანში თავი საშინელებათა ფილმში მეგონა. შუა ღამით გამიყვანეს კარანტინიდან და ერთი საათი მცემდნენ მკერდის არეში. ნეკნი გამეზარა, მომტყენეს კბილი. როდესაც კარანტინი დაიშალა, ვერ დავდიოდ, თრევიტ გამიყვანეს, უღმერთოდ მცემეს. გონებაზე არ ვიყავი. როცა გონს მოვედი, სადღაც, ძალიან ვინწრო საკანში ვეგდე, ბეტონის იატაკზე... წამება გრძელდებოდა შვიდი თვე, სასამართლოს ბოლო პროცესამდე. მე ვეღარ გაუქმელი წამებას და ვაღიარე, გარდა ამისა, პროკურორმა მითხრა, თუ არ აღიარებ, 30 წლით დაგაპატიმრებო. მოგესხენებათ, მაშინ ვერ წარმოვიდგენდი, თუ ნაციონალები, სულ მცირე, 20 წელი მაინც არ იქნებოდნენ ხელისუფლებაში.“

დიტო ბელოვანი,
(ბაზრკულა მორიზ ნოზარში)

სოციალური პათიტიკური შიშის ბარბაქოები:

1. პირადი ცხოვრების კადრების გადაღება, შენახვა და შემდგომ გავრცელება რომ ამბარ-ზენია, მგონი, ამაზე ყველა ნორმალური და ჯან-მრთელი ფსიქიკის ადამიანი უკვე შეთანხმე-ბული ვართ, არა მხოლოდ სისხლის სამართ-ლის კოდექსის რომელიღაც მუხლის გამო, არა-მედ იმ ერთი შესხედით მარტივი, მაგრამ შინა-განი მორალისა და იმ ქიმიკის მოქმედების გა-მო, რასაც სინდისი ჰქვია (ამ ქიმიკისგან გან-თავისუფლების პირობას მხოლოდ გერინგი იძლეოდა).

2. ამბარზენია ის აფიოტაჟი, რომელიც კონ-კრეტული პიროვნების ოჯახის წევრებთან იმ რაღაც კადრების გავრცელებას მოჰყვება და მე აუცილებლად უნდა დაედასტურო ჩემი ღრმა პატივისცემა სოციალური მედიის, ფეისბუქის მომხმარებლების მიმართ, რომლებიც არ აპყვნენ ამ საზოგადოებრივ პროვოკაციას და ე.წ. „ნამდვილი მედიისგან“ განსხვავებით, სრული იგნორი გა-უქვეყნეს მოპალადეებს.

3. ამბარზენი იყო გიორგი გაბუნიას მიერ ვინმე გერინგიშვილისგან, რომელიც რატომღაც ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს თავმჯ-დომარეა, აღებული ინტერვიუ, რაც, ჩემი აზ-რით, არის საქართველოს მოსახლეობის, ხელი-სუფლების ოთხივე შტოს და ნებისმიერი მორა-ლური პრინციპების პირდაპირი შეურაცხყოფა, ადამიანის არსებობის ცხოველურ დონეზე დაყ-ვანა. აქ შემიძლია თამამად ვთქვა – პირველ რიგ-ში გერინგიშვილისა და გაბუნიაშვილისა უნდა ეშინოდეს ხელისუფლებას (ოთხივე შტოს) და კარგად დაფიქრდნენ იმაზე, თუ თავად რაში სჭირდებათ იმ ნაძირალების გაფიქრება, მათ-თან მონური მორჩილებით ყოფნა, მაშინ, როცა ყოველ წუთს ზურგში დანას უნდა ელოდონ.

4. იმ ფორმატიდან გამომდინარე, რაც საკუ-თარი აზრის ქონის უფლებას მაძლევს, თამამად შემიძლია ვთქვა: ა) აბსოლუტურად არ მაინტე-რესებს არავის პირადი ცხოვრების ამსახველი კადრები, მითუმეტეს, თუ ეს კადრები სრული-ად თავისუფალ ადამიანს შეეხება და გამომდი-ნარე იქედან, რომ ხელისუფლება ფაქტობრივად არაფერს აკეთებს სისხლის სამართლის კოდექ-სით დასჯადი ქმედების აღმოსაფხვრელად; დადგინდეს როდის და ვინ გააკეთა ჩანაწერი; ვინ იყო დაინტერესებული ამ ჩანაწერების ფლობით. და.შ. და არა იმ ვიღაც სექსუალურად აღზნებული 16 არსების დაკავება, ვინც ნახა და შემდგომ თავიანთ ახლობლებს გაუგზავნა. უფ-ლებას ვიტოვებ ვიფიქრო, რომ რაღაც შიშისა და მორიდების ფაქტორი არსებობს.

5. უკვე აღარ მოცეხს სახალხო დამცველის დუმილი და ვიტოვებ უფლებას ვიფიქრო, რომ მასაც რაღაცის ეშინია.

იმ ყოველად უზნეო კადრებთან დაკავშირე-ბით, ჩემი არა მხოლოდ „ფრენდების“, არამედ მეგობრების მხრიდან სხვადასხვა შეფასებები. შეიძლება ვთქვა, რომ რადიკალურად განსხ-ვავებული და რამდენად საკვირველიც არ უნდა იყოს (პირველ რიგში, ჩემთვის) გარკვეულნი-ლად ორივე მოსაზრებას ვეთანხმები.

ბუნებრივი იმის თქმა, რომ პირადი ცხოვ-რების კადრების გადაღება და გავრცელება ამბარზენია, მაგრამ უფრო ამბარზენია იმ ხალხის ჩვენს გვერდით ყოფნა, რომლებიც ამ მოცემულობას პოლიტიკური ბრძოლის ერთ-ერთ მეთოდად აღიქვამენ.

ჩემი თაობის ბიჭები დამეთანხმებიან, რომ საშინელი „გრესი“ იყო საუბარი იმ ქალზე, ვისთანაც ოდესმე რაიმე ურთიერთობა გქონ-და. ალბათ, წარმოიდგენთ, თუ რა რაეაქცია გვექნებოდა, ვინმეს ფოტოები, ან აუდიოჩა-ნაწერები ეჩვენებინა.

არ „ვიმარიაფებ“ იმ მორალური პრინცი-პებით, რაც იყო და რისი განადგურებაც დანეშებულია. ეს სხვა თემაა და ამჯერად სხვა საკითხს მინდა შევეხო:

1. რატომ არ არის დაკითხული ე.წ. მოსამარ-თლე გერინგიშვილი იმ განცხადებების გამო, რაც მან ბოლო დღეების განმავლობაში მედია-საშუალებებთან ურთიერთობის დროს თქვა.

2. რატომ არიან ეს და სხვა არსებები იმ უზე-ნაესი უფლების განმარტებლებები, რასაც ხალხის უზუნაესი ნების, კანონისა და სამართა-ლის ძალაში შეყვანა ჰქვია.

3. რატომ ხდება ამ საკითხის აფიტირება მა-შინ, როცა სამართალდამცავები ყველაფერს აკეთებენ და არ ხდება იმ უამრავი პრობლემის ჯეროვანი განხილვა, რასაც განათლების მომა-ვალი, მინიკოლუმბიად ქვეულ ფონიჭალაში, ავ-ტოკატასტროფებში დაღუპული ადამიანების (განსაკუთრებით ახალგაზრდების) რიცხვი ჩვენს თავზე აღმართულ მახვილად არის ქვეუ-ლი.

4. რატომ აქვთ პრეტენზია უმაღლეს თანამ-დებობაზე (მოსამართლე უფრო მაღალი ფიგუ-რაა, ვიდრე ნებისმიერი თანამდებობის პირი),

ნაძირალებს, თაღლითებს, ორმაგ მოთამაშეებს და თუ მათ ისე აქვთ არსებული კანონმდებლო-ბა საკუთარი თავზე მორგებული, რომ ვერ შეე-ხები. სად არიან მათი ნათესავები, ახლობლები, მეგობრები, რომლებმაც თავად უნდა უთხრან ნამდვილი სათქმელი (მაბატიეთ, შეიძლება ისევ მორალურ პრინციპებზე გადავიდეთ, მაგრამ როცა რამეს ვაშავებდი (და პირველ რიგში ჩემს თავს ვუშავებდი), ჩემები ყველანაირად მესმარე-ბოდნენ დაძლევაში. კი არ მაშხნებდნენ, რა მა-გარი ხარო, იბრძოდნენ, რომ დამეძლია ჩემი ცუ-დი საქციელი).

5. დაბოლოს – ქვეყნისთვის ყველაზე მეტად მგრძობიარე, ის საშინლად მდაბიო დამოკიდე-ბულება არსებული პრობლემების მიმართ, რაც, ჩემი აზრით, უამრავლეს, ყოვლისა ისევ და ისევ უმდაბლესი განათლების პირდაპირი შედეგია.

ჩემი აზრით, საზოგადოებამ ამაზე უფრო უნდა გაემახვილოთ ყურადღება და არა იმ სისულელეებზე, მობილურში ვინ რა მესიჯი მიიღო, ჯერ ტუალეტში შევარდა, თუ ვინმეს გადაუგზავნა. ამას სამართალდამცავები მი-ხედავენ.

ამიტომ თამამად ვიტყვი: აჩვენეთ მსოფ-ლიოს გერინგიშვილ-ჯუღიუიეტოვნას დუეტი

კადრები, როგორც ყველაფერს კადრულობენ

გაუპარავს ნორმად ქნულ სიბიჟიფა მისულ თაშისუფლებას!

(განსაკუთრებით გერინგიშვილის მიერ ვიკი-პედიაში ამოკითხული „ინტელექტუალური“ ფრაზები ძველი რომის ისტორიისა და რო-მაულ სამართალზე) და დღევანდელ ქართულ სასამართლოს „რ2“-თან ერთად ნატოს ჯარე-ბი მიხედვენ.

არადა, იმ „მოსამართლემ“ თუ იცოდეს რეალური ღირსის მერე ვისთან მივიდა, მე ვი-ყო მეთოფიშვილი.

არ ვიცი, შეიძლება, ძალიან არადემოკრა-ტიულად და არა მომავალსახელმწიფოებრი-ვად ვფიქრობ, მაგრამ პირად შეურაცხყოფად მიმაჩნია ფრაზები – „უნდა პასუხი მოეთხო-ვათ“, „უნდა დაპატიმრდებიან“, „უნდა“...

აი ეს „უნდა“ მკლავს, მინადგურებს რწმე-ნას, მომავალს, იმედს!

რა იმ შინაგ, „უნდა“?!

პოლიცია თქვენია, პროკურატურა თქვე-ნია, მურუსიძე თქვენია და მე, ჩემი შვილის ტე-ლეფონში აკრეფილი სტატუსებით „სად ვსადიო დარეკოს“ (ფრაზის რემიქსი ქართუ-ლი ფილმიდანაა).

რას ნიშნავს „უნდა“? რას ნიშნავს „საგა-ზაფხულო სესია“? გაზაფხული შემოვიდა ლეენ? საკმაოდ საინტერესო დიალოგი იყო „რ2“-ზე მიჰასა და კვესიტაძე-გვარამიას შორის.

1. კვესიტაძე-გვარამიას აინტერესებთ თუ როდის ჩამოვა მიჩა.

2. მიჩა მათი ინტერესი მაგრად „ჰვიდია“ და ძალიან „სენსიტიურ“ თემას აწვება, რასაც ეს ორი უტყვის ვერ ხედება და ვერ ახდენს მის გან-ვითარებას. აი რა დავინახე ამ „დიალოგში“: მიჰა მისმა დასავლეთელმა მრჩეველებმა დაარწმუ-ნეს, რომ საქართველოს მოსახლეობა არის მერ-კანტელური, ანგარებიანი და ოცნებას მხოლოდ და მხოლოდ ივანიშვილის ფინანსური შე-საძლებლობების გამო უჭყრს მხარს (ეს აზრი გარკვეულწილად არ არის შორს იმ წვრილმა-ნი კვლევებისგან, რაც თუნდაც იმ ჭორებზე იქ-ნება დაფუძნებული, რომლებიც გავრცელდა

2012 წელს „ქართუ“ ბანკის დაყაჩაღების შემდეგ, როცა მოსახლეობამ თითო ლარი სიმბოლურად შეიტანა „ქართუს“ დასახმარებლად (მეც მათ შორის) და სწორედ მაშინ მითხრა ერთმა ჩემმა ნაცნობმა – ერთი ლარი რამ შეგატანინა, ივანიშ-ვილს უთქვამს არჩევნების მოგების შემდეგ, ყვე-ლას ორმაგს დაფუძრუნებო!

აი ის „სპეციალისტები“ არ ითვალისწინე-ბენ ჩემი და ჩემნაირების მენტალიტეტს. იმ ქართულ მენტალიტეტს, რომელიც განსაზღ-ვრავს არა ფინანსურ, არამედ იდეურ და მო-რალურ პოზიციას და პროტესტს, რაც იმ ერთი ლარის შეტანით გამოვხატეთ.

მიჩა ვერ გამოდის იმ მატრიციდან, რე-მელიც მას საშინელ კომპლექსში აყენებს. რატომ?

ის თავის თავს ეკითხება რატომ? და პა-სუსს ვერ პოულობს.

– მე საქართველო ქვეყნად გადავაქციე, მე კრიმინალი მოვსებ, მე ტექნოლოგიური უნი-ვერსიტეტი მინდოდა, მე სიღნაღი სიყვარუ-ლის ქალაქად ვაქციე... მე, მე, მე და არ ახსოვს ქუჩაში დაბოცული ახალგაზრდები, რომელ-თა მკვლელობა აი იმ გვარამიამ, რომელიც მა-შინ პროკურორი იყო, რაღაც ფეიკ-ვილმით

ლის უფლება, შეგვიძლია, დავცინოთ ე.წ. არა-სამთავრობო სექტორს, ცალკეულ პოლიტი-კოსებს, შეგვიძლია, ვაკრიტიკოთ ხელისუფ-ლება, მაგრამ არ მოვიტოვოთ ყველაზე მთა-ვარს – არ მოვიტოვოთ განათლების სისტემის ძირეულ ცვლილებას. არ მოვიტოვოთ ხალხის რეალურ ინფორმირებულებას, არ მოვიტოვოთ გემოვნებისა და პირადი კულტურის ყოველ-დღიური განვითარების ამაღლებას.

ვუტყვრით იმ მედიასაშუალებებს, რომლე-ბიც მთლიანად „რ2“-ის ტალღაზეა აწყობი-ლი და ისინიც ყოველდღიურად ახდენენ ჩვენს აზროვნების გამორეცხვას, რაც ინვესტია ამა-ზრენი ვიდეოჩანაწერების ნახვის მოთხოვნას. ინვესტია იმას, რომ ბოლო დღეებში ჩატარებუ-ლი შემონახვის შედეგად თბილისში 32 000 გაზის გამათბობელი კუსტარულად იყო და-მონტაჟებული, ჩვენი გემოვნება „ნანუკას“, „მა-იკოს“ და ნინა წკრიალაშვილის მწირ აზროვ-ნებაზე ხდება დამოკიდებული.

განათლების რეფორმის ბოლო „ინოვაცია“ ამ თემის პირდაპირი მაჩვენებელია.

თურმე რა გამოცდები და რის სწავლა. აღ-მოჩნდა, რომ თანამედროვე დემოკრატიული გამოწვევები აღარ ითვალისწინებს განათლე-ბის მიღების რაიმე მოდელს.

ის, რისკენაც მივიდვართ, პირველად რეი ბრედბერმა იწინასწარმეტყველა ნიგნში „451 გრადუსი ფარენჰაიტით“. ჰანზბალის თქმისა არ იყოს („მე ვხედავ დანგრეულ კართაგენს“), მეც ვხედავ თანამედროვე „მეხანძრეთა“ მიერ დანთებული კოცონებს.

ვხედავ ე.წ. „ციფრულ მოქალაქეებს“.

ვხედავ იმ ტიპის გარობობებულ ადამი-ანებს, რომლებიც პოლიციულის ბევრ ფილმში გვყავს ნანახი. უნიგნობა, გაუნათლებლობა და პასუხად მიღებული გამარცხული 39 საფლა-ვი. ე.წ. „თეთრი ხმაური“, ვხედავ დემრესიულ რეგიონად, სალაძეების, გიგაურების, ჯჯაჯ-ნიძეების, „მაიკოების და ნანუკების“, ლაშა-ბულაძეების, დეფების და მათი დამქაშების სა-ჯიჯგნად ქვეულ ქვეყანას.

ვხედავ დავინყებულ სიტყვებს – „დედა“, „მამა“, „სამშობლო“, „და, ძმა“... და მათ ადგი-ლას დამკვიდრებული – მშობელი ნომერი ერ-თი, რეგიონის ნაწილი, 18 წლის მიღწევის შემ-დეგ არჩეული სექსი და.შ.

ვწუნუნებთ, ველით ფულიან მესიას, მორ-ჩილად ვიღიმებით და ისევ ველით.

არანაირი სწავლა! არანაირი წიგნი! არა-ნაირი განათლება!

გაუმარჯოს ნორმად ქვეულ სიგიჟემდე მი-სულ თავისუფლებას!

ძალიან კარგია, რომ ვრცელდება ინფორ-მაციები გაკეთებული და გასაკეთებელი საქ-მეების შესახებ.

ძალიან კარგია, რომ დროულად ხდება „რ2“-ის სიცრუებზე პასუხის გაცემა, მაგრამ... (ისევ ეს ოხერი „მაგრამ“!)

საქართველოს რამდენი მოქალაქე უყუ-რებს „რ2“-ს და რამდენი კითხულობს ინტერ-ნეტში გაცემულ პასუხებს?

რამდენმა იცის, თუ რა კეთდება მათი სოფ-ლის, თუ ქალაქის ახლოს?

ერთხელ ედუარდ შევარდნაძეს (უკვე გა-დამდგარი იყო), ინტერვიუს დროს რაღაც შე-კითხვა დაეფუსვი.

გამომხედა და მეუბნება – შენ აქ გასარ-თობად მოხვედი, თუ საქმეზე.

– ამას რატომ მეუბნებით, ბატონო ედუ-არდ-მეთქი. – ეგ შეკითხვა ამ ორი დღის წი-ნათ „ნიუ-იორკ ტაიმის“ ჟურნალისტმა და-მისვაო. – უკაცრავად, მაგრამ გუშინ დილით საუზმის დროს „ნიუ-იორკ ტაიმის“ არ მოუ-ტანიათ-მეთქი, ვუთხარი.

ძალიან კარგია რომ კეთდება, ძალიან კარ-გია, რომ ყველა სიცრუეს ეძლევა შეფასება და პასუხი გაცემა, მაგრამ სამზარეულოში ბლა-ტაობას“ და შინაურებისთვის ამბების მოყო-ლას არანაირი აზრი არა აქვს. მიიტანეთ ხალ-ხამდე ეს ყველაფერი, მიიტანეთ.

მოძებნეთ ნორმალური გზა ხალხამდე სი-მართლის მისატანად. მოძებნეთ და აღარ იქ-ნებიან ცილისწამებებს, ჭორებს, სიცრუეს, ამბარზენ კადრებს „მონყურებულ“ არსებე-ბი. მურუსიძეებს აღარ ექნებათ პრეტენზია მოსამართლედ უვადოდ გამწესებაზე. აღარ მოგვატყუებენ „სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლები“.

აღარ იქნება ამითი ზე-ობა, რადგანაც ნორმალუ-რად მოაზროვნე ადამი-ანი, იმათგან მოსულ სეტყ-ვას ქვას დაახვედრებს.

აღარ იქნებიან კადრე-ბი, რომლებიც ყველაფერს კადრულობენ.

ბიბა ბაბრიშიძე

ოთარ ჩხეიძე (ფრაგმენტი ქეთევან სადღობელაშვილის ტელეგადაცემიდან „ეპოქა“):

ეს მძიმე ხელობაა, თავისთავად მძიმე ხელობა და, მით უმეტეს, მძიმე იყო ჩვენს დროს. მწერლობის მოვალეობაა სიმართლის გამოხატვა, ხოლო ბოლშევიკური დიქტატურის დროს სიმართლის თქმა არ შეიძლებოდა, არც წერა შეიძლებოდა. მწერლობა ისეა, არ შეიძლება, თუ სიმართლე არ ასახვ. მწერლობა მე თვითონ არ მომიფიქრებია, როგორღაც შემთხვევით იყო, თუ ბედისგან შთაბეჭდილი. ეს მოხდა ჩემს ბავშვობაში, მე-4 კლასში რომ ვიყავი, მასწავლებელმა რვეულები დაგვირიგა და გვთხოვა, დაგვეწერა წელიწადის დროებზე: გაზაფხული, ზაფხული, შემოდგომა, ზამთარი. ვისაც, რომელი გვენება, ის აგვეწერია.

შპლრისად ხელხვაიანი შემოქმედი, ყველა ჟანრში წარმატებას რომ მიაღწევდა: ნოველისტიკაშიც, რომანისტიკაშიც, დრამატურგიაშიც - როგორც ისტორიული ტრაგედიები, ისე თანამედროვე დრამები და კომედიები, ლიტერატურულ და პოლიტიკურ ესეისტიკაშიც, მისი ლიტერატურული ნაღვანი ოც ტომს რომ აღემატება. უპირველესად მისი სახელი მინც და უკავშირდა 24-წინაინი რომანების ციკლს: „მატიანე ქართლისაი“, რომელიც გარდა მხატვრული ღირსებისა, გამოირჩევა იმ მხრივაც, რომ მიუკერძოებლად წარმოასახა საქართველოს დრამატული, მეტიც - ტრაგიკული ყოფა ბოლშევიკურ-კომუნისტური სასტიკი რეჟიმისა და რუსეთის იმპერიის აგრესიის პირობებში. აგრეთვე პოსტსაბჭოთა რეალობაშიც - სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდგომ - საქართველოს თავს დატეხილი უამრავი უბედურება, კვლავაც რუსეთი რომ ლამობდა მის დათრგუნვას.

თანაც ეს ყოველივე ხდებოდა არა მწერლისთვის უხიფათო გარემოში, არამედ დრამატულ და ტრაგიკულ მოვლენათა კვალზევე, როდესაც ხელისუფლება, ცენზურა და ჩეკისტური კრიტიკა დევნასა და შევიწროებაში ამყოფებდა - ძალზე უძნელებდნენ ბეჭდვას, თავს ესხმოდნენ პრესაში, ლიტერატურულ თუ ოფიციალურ პარტიულ თავყრილობებზე და რამდენჯერმე დაპატიმრებაცადა გადურჩა.

მისი „მატიანე ქართლისაი“ არაერთხელ შეუდარებიათ უილიამ ფოლკნერის იოკნა-პატოვას საგისთვის, რადგან ოთარ ჩხეიძის რომანების ციკლიც საქართველოს საზოგადოების საგად წარმოდგება - ბედისწერად უძველესი კულტურის ერისა, რომლის გადაგვარებაც და შერწყმაც ვერ შეძლო რუსეთის იმპერიამ და ამიტომაც - თვით იმ უმძიმეს პირობებშიც - XIX - XX საუკუნეებში - შინაგანად დასავლეთისაკენ მიისწრაფოდა, რათა სახელმწიფოებრიობის დაბრუნებისთანავე კვლავ ექებნა პოლიტიკური გზები დასავლეთთან დასახლოებლად, იმ კულტურულ წრესთან, რომლის უშუალო ნაწილიც ვიყავით, ვიდრე მე-13 საუკუნის მერე გადაგვეკეტებოდა უშუალო სიახლოვე, თუ ცალკეულ სასიკეთო გარღვევებს არ ვიგულისხმებთ.

ერთი ასეთი მოვლენა გახლდათ 1832 წლის შეთქმულება რუსეთის ბატონობის დასაბოლოად და სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის მოსაპოვებლად, რომანტიკული ყაიდის წინააღმდეგობის მოძრაობა, რომელიც ერთ-ერთი რგოლი აღმოჩნდა საერთაშორისო პროცესებისა იმჟამინდელი აჯანყებებისა ევროპაშიც - პოლონეთი, იტალია, ბალკანეთი - და სამხრეთ ამერიკაშიც.

და როდესაც ოთარ ჩხეიძემ დაწერა ბიოგრაფიული რომანი ლორდ ბაირონზე, გა-

მთარჩია მისი ცხოვრების იტალიური ხანა და მონაწილეობა კარბონარების აჯანყებაში ავსტრიის უღლის გადასაგდებად, რითაც გამჭვირვალე ქვეტექსტით გამოხატა 1832 წლის შეთქმულებაც და საქართველოს გაუნელებელი ძიებაც თავისუფლების მოსაპოვებლად.

როდესაც იგი შემოვიდა სალიტერატურო ასპარეზზე, მეოცე საუკუნის 30-40 წლების მიჯნაზე, ახალი ჩავლილი იყო 1937 წლის გრანდიოზული რეპრესიები, რომელსაც შეენიღნენ მწერლებიც: მიხეილ ჯავახიშვილი, პაოლო იაშვილი, ტიცინა ტაბიძე... რეჟისორი სანდრო ახმეტელი, უშუალოდ დაახლოებული მწერლობასთან და მოწადინე ალექსანდრე ბატონიშვილის ანტირუსული ბრძოლების გაცოცხლებისა ცენზურაზე... გრიგოლ რობაქიძემ ემიგრაციაში გაასწრო, თორემ ისიც უსათუად ემსხვერპლებოდა რეპრესიებს... აღარაფერს ვამბობთ არაერთ მწერალზე, ციხე-გადასახლება რომ იწვევდნენ.

მწერლობა დათრგუნვილი იქნებოდა, აღმსრულებელი პარტიულ-კომუნისტური მოთხოვნებისა: არ უნდა გაჭაჭანებულიყო თხულებებში ადამიანური გრძნობები, რაც ბურჟუაზიულ გადმონათდა ითვლებოდა:

ოთარ ჩხეიძე - საპიზიზტო ბარათი დასავლეთთან

სსენარი დოკუმენტური ფილმისთვის, რომლის პრემიერაც შედგა ფრანკფურტში წიგნების ფესტივალზე 2018 წლის 12 ოქტომბერს

უნდა ყოფილიყო მხოლოდ რევოლუციის რომანტიკა, კომუნისტური აღმშენებლობის ქება-დიდება, კოლმეურნეობისაგან მოტანილი სიკეთის ხოტბა.

მეორე მსოფლიო ომის დაწყება საქართველოში გაააქტიურებდა ეროვნულ მოძრაობას და სახელმწიფოებრიობის აღდგენაზე ფიქრსა და მცდელობას შეენიღებოდნენ მწერლებიც: კოტე სიმშიაშვილი, გიორგი ძიგვაშვილი, ადამ ბობლიაშვილი, არჩილ კიტოშვილი...

ამ ურთულეს პირობებში ოთარ ჩხეიძე შეეცდებოდა ლირიკული განცდებისა და შესაბამისი თემატიკის შემოტანას თავისი ნოველებით, რისთვისაც უღობებლ თავდასხმებს იწვევდა ჩეკისტური კრიტიკისაგან.

ერესად ჩამოართმევდნენ თუნდ იმას, რომ: მოხუცი აკადემიკოსი დიდი ხნის განმორების შემდეგ მშობლიურ სოფელს დაუბრუნდებოდა და თავის აკვანს ჩაიხუტებდა გულში. ეს კრიტიკისა და ხელისუფლების თვალში ჩართვებოდა ანტისაბჭოურ ქმედებად: მეცნიერმა როგორ თუ აკვანი დაინახა და ვერ შენიშნა კოლმეურნეობის აყვავებული ბალკანეთი და ველ-მინდვრები.

მიხეილ ჯავახიშვილის დახვრეტას თითქოს უნდა დაეშინებინა იგი, რადგანაც თვალნათლივ გამოჩნდებოდა, თუ რა ელოდა მწერალს სიმართლის თქმისათვის, მაგ-

რამ ამ სისხლიანმა აქტმა კიდევ უფრო გაუმაგრა გული ახალგაზრდა მწერალს და განაწყო თავგანწირული მოქმედებისათვის. მეორე მსოფლიო ომში საბჭოთა კავშირის ტრიუმფალური გამარჯვების შემდეგ ხელახლა გამწვავდებოდა სიმართლის დევნა და გიორგი უდანიოვის გამოსვლა ლენინგრადის ყურნალების წინააღმდეგ მოასწავებდა რეპრესიების ახალი ტალღის დაწყებას.

ოთარ ჩხეიძისა ჯერ ერთი სტრიქონიც არ ყოფილა თარგმნილი რუსულად, მაგრამ მწერალთა საკავშირო ყრილობაზე ნიკოლაი ტიხონოვი მკაცრად რომ გააკრიტიკებ-

სურათზე (მარჯვნიდან): რევაზ ჩხეიძე, გიორგი შენგელაია, ოთარ ჩხეიძე და ერლომ ახვლედიანი.

აბრუნებდნენ გულაგში, კონსტანტინე გამსახურდია და ოთარ ჩხეიძე კი შემთხვევითობის წყალობით დარჩებოდნენ გარეთ.

ოთარ ჩხეიძე (ფრაგმენტი ქეთევან სადღობელაშვილის ტელეგადაცემიდან „ეპოქა“):

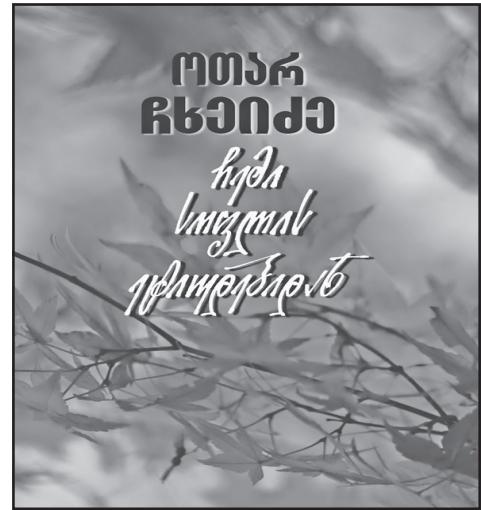
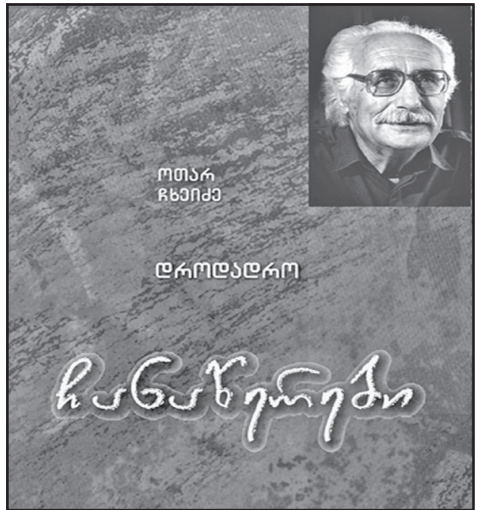
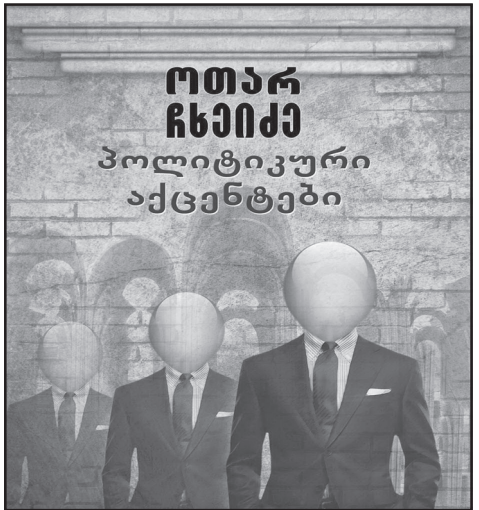
ეს შიში, ეს განცდა, ეტყობა, მომყვებოდა და ამის გამოხატულება იყო ეს მოთხრობა. სოფელში სტუდენტობის დამთავრების შემდგომ დავბრუნდი. სოფელში განმარტოებით ორ-სამ წელიწადს ყოფნამ ბევრ რამეზე დამაფიქრა. იქიდან უფრო კარგად შევხედე ქალაქს, თვითონ სოფელ-

საც. შევხედე, თუ რა ტრაგიკულ ყოფაში იყო ჩვენი ქვეყანა, ჩვენი ხალხი. იქ დავინახე, როგორ იკარგებოდა მინა და როგორ ებღალუქებოდა გლეხი ამ მინას.

სელისუფლება შეეცდებოდა ახალ თაობაში ამ ყველაზე გამოკვეთილი მწერლის გადამბრუნებას და ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი კანდიდ ჩარკვიანი შესთავაზებდა დაწერას რომანისა კოლმეურნეობის თემაზე - მის განუზომელ სიკეთეზე, და წითელ იმპერატორთან შეთანხმებით შეპირდებოდა არა მარტო პირველხარისხიან პონორარსა და თარგმნას საბჭოთა კავშირის ხალხთა ყველა ენაზე, არამედ სტალინურ პრემიასაც.

და ოთარ ჩხეიძე - ხელისუფლების მოლოდინის საწინააღმდეგოდ - დაწერდა, თუ როგორ დაექცია კოლმეურნეობას ქართული სოფელი. და ეს მოხდებოდა სტალინის სიცოცხლეშივე. პრემიას მისცემდნენ კი არა, გულაგი უკან დარჩებოდა, მალევე რომ არ აღსრულებულიყო საბჭოთა იმპერატორი.

ამასობაში ოთარ ჩხეიძეს სულ უფრო უნდა გაემკვებებინა სატირული ფერები, ის, რაც სასტიკად იკრძალებოდა. რაო, რისთვის უნდა დაგეცინა: საბჭოთა რეჟიმისთვის? მსოფლიო მნიშვნელობის განწყობის თეორიის შემქმნელი დიმიტრი უზნაძე გარდაიცვალა თუ არა, ხელისუფლებამ მონიშნა სახელი გაეტეხა მისი მეგვიდრეობისთვის და დაეხურა მის მიერ დაარსებული ფსიქოლოგიის ინსტიტუტი. ამ მოვლენას რომანით გამოეხმაურა ოთარ ჩხეიძე და „ბურუსში“ ხელშესახებად წარმოასახა მარქსისტული იდეოლოგიის კრახი, კომუნის-

ტური იდეოლოგიის სრული არარაობა. გარდა დაუნდობელი კრიტიკული თავდასხმებისა, რომანს მკაცრად გამოეხმაურა ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი ვასილ მუხაშინაძე და მწერალს ბრალი დასდო ტენდენციურობაში, ბედნიერი და აყვავებული ცხოვრების დაუნახაობაში. ამას მოჰყვა ოთარ ჩხეიძის კიდევ ერთი მძაფრი რომანი „მეჩეჩი“, თუ როგორ დევნიდა ხელისუფლება ხელოსნობას და საერთოდ ეროვნულ ადათ-წესებს. „მეჩეჩსაც“ არანაკლები რისხვა დაატყდა თავს და მწერალი მაშინაც ძლიერ გადაურჩა დაპატიმრებას.

რაც შეეხება მომდევნო რომანს „ცთომილი“, საჟურნალო ანაბეჭდები უშიშროების კომიტეტმა გამოითხოვა, მისმა ხელმძღვანელმა ალექსი ინაურმა ბიუროს სხდომაზე ის მოიხსენია ბორის პასტერნაკის რომანზე – „დოქტორ ჟივაგო“ – უარეს მოვლენად. ანაწყობი ჩაიშალა და სიმონ ჩიქოვანი, რომელიც აქამდე ერთგულად ედგა მხარში უმცროს თანამოკალმეს, მოხსნეს რედაქტორობიდან.

გარდა იმისა, რომ მწერალს თავს ესხმოდნენ მხატვრული მრწამსისთვის, თემატიკისთვის, მოვლენათა სრულიად განსხვავებული შეფასებისთვის, არანაკლები სიხასტივით დაუპირისპირდნენ მის სტილურ არჩევანს, რადგანაც სტილიც კლასობრივ მოვლენად მიიჩნედა და მოითხოვდნენ, რომ ყველა მწერალს ერთნაირად, ერთი მანერით ეწერა.

*** * ***
ოთარ ჩხეიძე (ფრაგმენტი ქეთევან სადღობელაშვილის ტელეგადაცემიდან „ეპოქა“):

– მე რომ მწერლობა დავინწყე, ძალიან გაუბრალოებული იყო სტილი, სტილი არ არსებობდა. რობაქიძე გაიტყა, გამსახურდია შერჩა; კაცი, რომელიც მართლა ცდილობდა და თავგადაკლული იყო ქართული ენისა და სტილისთვის. სხვა დანარჩენი მეტისმეტად გაუბრალოებული იყო. უნდა ითქვას, რომ წერდნენ მწერლები, რომლებმაც წერა არ იცოდნენ. რედაქციებში და გამოცემებში ისხდნენ სტილისტები. ასწორებდნენ, ზოგჯერ თავიდან ბოლომდე ასწორებდნენ. ეს გასწორებულიც უარესი იყო, ყოველ შემთხვევაში, უკეთესი არა. აი ამ ცუდს და უგემოვნოს დაპირისპირება სჭირდებოდა. რალაც მკვეთრი, მკვეთრი სტილით. ამანაც გამოიწვია, მაგრამ უმთავრესი მაინც ის შინაგანია. ბუნებრივია, რასთანაც არ შეიძლება, არ უნდა ვიდავოთ, არ უნდა შევეჩვიოთ, ან თუ არ გვინდა, არ შევეჩვიოთ. ან უნდა მივიღოთ, ან თუ არ გვინდა, არ უნდა მივიღოთ.

*** * ***
ოთარ ჩხეიძე არც ამ მხრივ შეპყვებილია საბჭოური იდეოლოგიის და ენა აქცია პერსონაჟად, რაც სრულიად უჩვეულო მოვლენა გახლდათ ქართულ ლიტერატურაში.

1967 წელს დაინერა გვირგვინი მისი რომანების ციკლისა: „ბორიასი“ – რომელიც ეძღვნებოდა 1924 წლის აჯანყებას საქართველოს სახელმწიფოებრიობის აღსადგენად ქაქუცა ჩოლოყაშვილის მეთაურობით. არადა, საბჭოთა ისტორიოგრაფიაში და მწერლობაში იკრძალებოდა ამ მოვლენის ხსენებაც და მისი მეთაურისაც.

და ამ პირობებში მაინც შეიქმნა ეს რომანი, რომელიც მოგვიანებით აღიარეს ქართული ბელეტრისტიკის მწვერვალად და მეოცე საუკუნის ქართული რომანისტიკის საუკეთესო მონაპოვრად.

ამ აჯანყების მარცხი მწერლის ოჯახმაც მწარედ იწვინა – ევაშოხეთა შორის ყოფნის გამო დახვრიტეს ოთარ ჩხეიძის მამა, ბიძა და პაპის ძმა, თვითონ მომავალი მწერალი კი პაპის ძმებმა სასწრაფოდ გამოარიდეს სოფელს და გადაამალეს თბილისში, თორემ ოთხი წლის ბავშვსაც არ დაინდობდნენ და სიცოცხლეს მოუსწრაფებდნენ.

„ბორიასის“ გამოქვეყნების პროცესი საკმაოდ გაჭიანურდა და მხოლოდ 17 წლის თავზე – 1984 წელს – ეღიარა სრული სა-

ხით გამოქვეყნება. მანამდე ჟურნალ „ცისკრის“ ფურცლებზე ამოაკლეს ბოლო 5 თავი, რომელშიც უღმერთო ხოცვა-ჟლეტის სურათები იყო აღწერილი.

რამდენიმე წლის შემდგომ, როდესაც მომზადდა „ბორიასის“ რუსული თარგმანი და გადაწყდა მისი გამოქვეყნება „ლიტერატურაში“ გრუზიას“ ფურცლებზე, რედაქტორს მოსთხოვეს, რომ აუცილებლად ამოეღო სუთი თავი. მან ეს თავები კი ამოაკლო, მაგრამ არა ისინი, რაც ქართულ პუბლიკაციას აკლდა, არამედ პირველი სუთი. ასე რომ: მკითხველი ქართულად იწყებდა რომანის კითხვას და რუსულად ამთავრებდა. ესეც კიდევ ერთი პარადოქსი ოთარ ჩხეიძის ცხოვრებაში, პარადოქსები ისედაც რომ არ მოჰკლებია.

შეიქმნა ამ რომანის კინოვერსიაც „ახალგაზრდა კომპოზიტორის მოგზაურობა“ – გიორგი შენგელიას ფილმებიდან საუკეთესოდ დაკინცე მოიპოვა „ვერცხლის დათვი“ ბერლინის კინოფესტივალზე. რომანში მწერლის ოჯახის თავს დატყევილი ტრაგედია იყო შესული, ფილმშიც შთამბეჭდავად რომ გადავიდა – როგორ არტყამენ ალყას მილიცია და უშიშროება ამ მშრომელ, სოფლისთვის თავდადებულ ადამიანებს, ხოლო პროლოგში იმ პერსონაჟისა, რომლის თანაკლასელიც აღმოჩნდება თბილისიდან საგანგებოდ მოვლენილი პირი და დაპირდება გაპარებას, ის კი თავის მაგივრად ახალგაზრდა მუსიკოსის გადარჩენას სთხოვს, მწერლის მამაა.

როდესაც მოხდა საქართველოს პირველი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიასა და მისი მთავრობის დამხობა სამხედრო გადატრიალების შედეგად, ოთარ ჩხეიძემ, განუკითხაობისა და გამარჯვებული პუჩისტების პარპაშის პირობებში შექმნა რომანი „არტიტული გადატრიალება“, რომლის თაობაზე ითქვას: ოდესმე მას ისევე გამოიყენებენ ისტორიკოსები, როგორც შლიმანმა ჰომეროსის „ილიადაზე“ დაყრდნობით გათვარა ტროაი.

მწერალი მომდევნო რომანებში – „თეთრი დათვი“ იქნებოდა, „ბერმუდის სამკუთხედი“ თუ სხვანი – კვლავ განგაშის ზარს არისებდა, რომ რუსეთი ადვილად არ ჩამოგვეხსნებოდა, არ გვაკმარებდა აფხაზეთის მხარისა და შიდა ქართლის მოზრდილი ტერიტორიის მიტაცებას და მოსალოდნელი იყო კიდევ ერთი შემოსევა. ეს მწერალს გადამეტებულ სიფრთხილედ ჩამოართვეს. არადა, 2008 წლის აგვისტოში ეს წინათვლიდა ისევე ახდა, როგორც ოთარ ჩხეიძის არაერთი გაფრთხილება და წინასწარჭერება.

გარდა იმისა, რომ შთამბეჭდავად და სიღრმისეულად გამოხატავდა მომხდარს, იგი მიეკუთვნებოდა მწერალ-წინასწარმეტყველებსაც.

როდესაც ოთარ ჩხეიძის მრავალფეროვანი შემოქმედება ჩაერთვის დასავლურ სამხრელი პროცესებში, აღმოჩნდება, რომ ის იმთავითვე ამ კულტურულ წრის ნაწილი გახლდათ. ქართული და დასავლური აზროვნების შერწყმით გაიზარებდა საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ მოვლენებს, გარდაამტეხ თუ თავისებურად მნიშვნელოვანი ეპიზოდებს, თანაც შიგნიდან ხედავდა საბჭოურ – კომუნისტურ რეჟიმს და კვალდაკვალ აშინებდა მის იმ ფენებს, რაც დასავლელი მწერლებისთვის დაფარული რჩებოდა.

ოთარ ჩხეიძის მეგვიდრეობას აქვს პოლიტიკური, სოციალური, ფსიქოლოგიური, ფილოსოფიური, უპირველესად კი გამორჩეული მხატვრული მნიშვნელობა, დასავლური მკითხველი და სალიტერატურო კრიტიკა ამოუწურავ საზღვარს რომ იპოვის ამ გრანდიოზული მეგვიდრეობის სახით.

როსტომ ჩხეიძე

პრემია „ნიგნის ქომაგი 2019“ მამუკა ხაზარაძეს გადასს

საბჭოთა წიგნის გამოცემელთა და გამავრცელებელთა ასოციაციამ პრემია „ნიგნის ქომაგი 2019“ მამუკა ხაზარაძეს გადასცა. დაჯილდოების ცერემონია მწერალთა სახელში გამართულ წიგნის საჯაროდ კითხვის მსოფლიო დღის დასკვნით ღონისძიებაზე გაიმართა.

პრემია „წლის წიგნის ქომაგი“ ასოციაციის ინიციატივით 2016 წელს დაარსდა და მას შემდეგ ყოველწლიურად გადაეცემა იმ ადამიანებსა თუ ინსტიტუტებს, რომლებიც წლის განმავლობაში განსაკუთრებულად უწყობენ ხელს საქართველოში წიგნიერების გავრცელებას. პრემიის უმთავრესი პირობაა, რომ დაჯილდოებული ადამიანი თუ ორგანიზაცია არ უნდა იყოს დასაქმებული წიგნის სფეროში და ლიტერატურისა თუ საგამომცემლო სფეროს განვითარება არ უნდა იყოს მისი უშუალო, პირდაპირი მოვალეობა.

მამუკა ხაზარაძეს ჯილდო გადაეცა „ლიტერატურული პრემია „საბას“ დაარსებისა და დღემდე ჩატარებული 16 დაჯილდოებისთვის, 3500-მდე შეფასებული წიგნისა და 151 გაცემული ჯილდოსთვის.

პროექტისთვის „წერე ქართულად, რომელიც აერთიანებს ქართული ანბანის ციფრულ სამყაროში პოპულარიზაციის ინიციატივებს: შრიფტების შექმნის კონკურსს, ქართულ-ინგლისურ ლექსიკონის გაციფრულებას და მაიკროსოფტთან ერთად შექმნილ პირველ ქართულენოვან პლატფორმას – kartulad.ge, რომლის მიზანია ქართული ენა დაინერგოს მაიკროსოფტის პროგრამებში.

ელექტრონული წიგნების სახლისთვის „საბა“, სადაც ამ დროისთვის განთავსებულია 5000-ზე მეტი ელექტრონული და ხმოვანი წიგნი, ჰყავს 174 000 რეგისტრირებული მკითხველი საქართველოსა თუ უცხოეთში. სოციალურ-საგანმანათლებლო პროექტისთვის „ქალაქი ბიბლიოთეკა“, რომლის საშუალებითაც მკითხველს შეუძლია გამოიყენოს მწერლების სახელობის ქუჩებსა და სკვერებში წარმოდგენილი უფასო ელექტრონული ბიბლიოთეკა, რამაც თავად ქალაქი აქცია საინტერესო მულტიმედია, ლიტერატურულ სივრცედ.

პროექტისთვის „იკითხე მთაში“, რომლის ფარგლებში საქართველოს მთის კურორტებზე დამონტაჟდა უფასო ელექტრონული ბიბლიოთეკის სტენდები, ათობით ელექტრონული წიგნით. ასევე, 2015 წელს უფასო ელექტრონული ბიბლიოთეკა განთავსდა თბილისის მეტროშიც.

პროექტისთვის „შეხვედრის საბა-ბი“, რომლის ფარგლებში „საბას“ ლაურეატებმა წლის განმავლობაში საქართველოს სხვადასხვა კუთხეში იმოგზაურეს, მწერლები ადგილობრივ მკითხველებს შესვენდნენ, 15-

მდე სოფლის სკოლას კი საჩუქრად სპეციალური სამკითხველო კუთხეები და „საბას“ ელექტრონული წიგნების ბიბლიოთეკა გადაეცათ.

პროექტის „წერე ქართულად“ ახალი კამპანიისთვის, რომლის ფარგლებშიც 2018

წელს ფრაზები ქართული ლიტერატურიდან განთავსდა ქალაქის 100-მდე გაჩერებზე, „თიბისი ბანკის“ ფილიალების ეკრანებზე და გარეუბანებზე. იგივე ბრენდინგი დაიბეჭდა ასობით მაისური და სხვადასხვა ტიპის სამიჯო მასალა, რომელიც საქართველოს მასშტაბით დაურიგდათ აზრის ლიდერებს.

და ბოლოს, 2018 წელს ფრანკფურტის წიგნის ბაზრობაზე საქართველოს, როგორც საპატიო სტუმრის პროექტში აქტიური ჩართულობისთვის – პროექტის „წიქარა – მუზეუმი მუზეუმში“ მხარდაჭერისა და, რაც მთავარია, ლიტერატურულ კონკურსს „საბას“ დაჯილდოების სახელით ცერემონიის ფრანკფურტში, უმაღლეს დონეზე ჩატარებისთვის, რამაც ქართულ სალიტერატურო სივრცეს მისცა კიდევ ერთი უმნიშვნელოვანესი პლატფორმა საერთაშორისო არენაზე თავის წარმოსაჩვენად.

იმის გათვალისწინებით, რომ 2018 წელი გამორჩეული და, ფაქტობრივად, ისტორიული წელი იყო ქართული სალიტერატურო სფეროსთვის, ასოციაციამ „წიგნის ქომაგის“ კიდევ ერთი სიმბოლური, სპეციალური ჯილდო გადასცა თანამედროვე ქართველ მწერლებსა და გამომცემლებს.

იმისთვის, რომ სამომავლოდ 2018 წელი აღირიცხოს როგორც გარდამტეხი თარიღი ქართული საგამომცემლო სფეროსა და ლიტერატურის ისტორიაში. ეს ჯილდო, როგორც მუდმივმოქმედი ექსპონატი, გადაეცა საქართველოს პარლამენტის ეროვნულ ბიბლიოთეკას წიგნის მუზეუმში გამოსაფენად.

ტელეკომპანია „მეგისტრო“ ისურუბა?

მრავალმხრივ ინფორმაცია, რომ ტელეკომპანია „მეგისტრო“ ისურუბა. არსზე აღარ გავა საინფორმაციო გამოშვება. გავრცელებული ცნობით, „მეგისტროს“ თანამშრომელთა ნაწილს უკვე შესთავაზეს ტელეკომპანია „იმედზე“ გადასვლა და ამ ეტაპზე მიმდინარეობს მოლაპარაკებები. „მეგისტროს“ საინფორმაციო სამსახურის ხელმძღვანელი გიორგი ფუტყარაძე დახურვასთან დაკავშირებით გავრცელებულ ინფორმაციაზე არ ადასტურებს.

„შემიძლია გითხრათ, რომ სულ ცოტა ხნის წინათ გვექონდა თათბირი, სადაც დღის მიმდინარე ამბები დაგვეგმეთ, ანუ ჩვეულ რეჟიმში ვაგრძელებთ მუშაობას. არსის დახურვასთან ან რეორგანიზაციასთან დაკავშირებით ჩემთვის არაფერია ცნობილი“, – განაცხადა ფუტყარაძემ.

„პრაიმტიაში“ ესაუბრა ტელეკომპანია „იმედის“ საინფორმაციო სამსახურის უფროსსაც. თუმცა, ნანა ლეჟავა „მეგისტროს“ თანამშრომელთა ნაწილის „იმედზე“ გადასვლის შესახებ მოლაპარაკებებს არ ადასტურებს.

შეგახსენებთ, რომ „მეგისტრო“ 2017 წლის ივნისიდან ტელეკომპანია „იმედის“ შენობიდან გაუწყობლობს.

„ბანარენი საბოლოო და ბასარეობის პრეპარატი“

ლავრენტი ბერია მუხომბარეობის, შვილთან და რძალთან ერთად

სამინისტრო 1953 წლის 13 მარტს შინაგან საქმეთა მინისტრის ბრძანებით შეიქმნა საგამომცემო ჯგუფი და პატიმარულ ექიმთა საქმეზე; სსრ კავშირის სახელმწიფო უშიშროების ყოფილ მუშაკთა საქმეზე, რომლებსაც ბრალად ედებოდათ სამინისტროში კონტრრევოლუციური სიონისტური ორგანიზაციის შექმნა; სსრ კავშირის თავდაცვის სამინისტროს სამმართველო ყოფილ მუშაკთა საქმეზე (1952 წელს დააპატიმრეს მინისტრის მოადგილე, მარშალი ნ. იაკოვლევი, შეიარაღების მინისტრის მოადგილე გენერალი ი. მირზახანოვი, მთავარი სამმართველოს უფროსი გენერალი ი. ვოლკოტრუბენკო, რომლებსაც ბრალი დასდეს მანქანულ საქმიანობაში); საქართველოს სსრ მოქალაქეთა ჯგუფის საქმეზე, ე.წ. „მეგრელთა საქმე“... საგამომცემო ჯგუფის ხელმძღვანელობა დაევალებოდა ბერიას პირველ მოადგილეებს ს. კრუგლოვს, ბ. ქობულაძეს და საბჭოთა არმიისა და სამხედრო საზღვაო ფლოტის კონტრდაზვერვის ხელმძღვანელს, გენერალ-პოლკოვნიკ ს. გოგლიძეს). ბრძანების შესასრულებლად მიეცათ ორი კვირა.

და დაიწყო სკკპ ცკ-ის ბომბარდირება ბერიას წერილებით.

ბერია მოითხოვდა, რომ სკკპ ცკ-ის პრეზიდიუმის დადგენილებებს გამოეყენებინათ დართვით მის მიერ ხელმოწერილი განმარტებითი წერილები და სხვა მასალები, რომლებიც ბერია ემიგრებოდა მასობრივ რეპრესიებში დამნაშავეებს, უფრო მეტიც, გამოდიოდა დამნაშავეობრივი პოლიტიკის გამტარებელთა მოსამართლედ.

1953 წლის 13 მარტს ლ. ბერიამ წერილი მისწერა მალენკოვის სამდივნოს და უკვე 20 მარტს სკკპ ცკ-ის პრეზიდიუმში თავის სხდომაზე მიიღო დადგენილება, რომლითაც დამტკიცდა ბერიას მიერ წარდგენილი სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს დადგენილების პროექტი „საპასპორტო შეზღუდვებისა და რეჟიმული ადგილების გაუქმების შესახებ“, რომლითაც გაუქმდა საპასპორტო შეზღუდვა სსრ კავშირის 300-ზე მეტ ქალაქში, დასახლებასა და სსრ კავშირის საზღვრის გასწვრივ რეჟიმულ ზონაში.

1 პირილს ბერიამ მალენკოვს მიმართა წერილით ექიმ-მკვებელთა საქმის მონაწილეთა რეაბილიტაციის შესახებ და უკვე 3 აპრილს გამოვიდა ცკ-ის პრეზიდიუმის დადგენილება ამ საქმის ფალსიფიცირებისა და ცილადანამებულთა რეაბილიტაციის შესახებ. აკადემიკოსი ა. სახაროვი თავის „მოგონებებში“ წერს, მაშინ პირველად წავიკითხე „პრავდაში“ სტატია შეუნელებელი ინტერესით“.

2 პირილს ახალი წერილი გაეგზავნა მალენკოვს „ს. მიხოვლისა და ვ. გოლუბოვის მკვლელობაში დამნაშავე პირთა სისხლის სამართალში მიცემის შესახებ“, სადაც ბერიამ ფარდა ახადა სსრ კავშირის სახალხო არტიტის, ებრაული ანტიფაშისტური კომიტეტის ერთ-ერთი აქტიური წევრის ს. მიხოვლისა და კრიტიკოს გოლუბოვის (როგორც შემდეგ გაირკვა, სახ. უშიშროების კომიტეტის აგენტის) მკვლელობას მინსკში 1948 წელს.

8 პირილს ბერიამ მალენკოვსა და ხრუშჩოვს გაუგზავნა წერილი „ე.წ. მეგრელთა ჯგუფის საქმის არასწორად წარმოების შესახებ“, სადაც გამოკვეთილად იყო თქმული, თუ როგორ დაიწყო და როგორ წარიმართა ეს ფალსიფიცირებული „საქმე“. ამას უკვე 10 აპრილს მოჰყვა ცკ-ის პრეზიდიუმის დადგენილება „ე.წ. მეგრელთა ნაციონალისტური ჯგუფის საქმის ფალსიფიკაციის შესახებ“.

1953 წლის 4 პირილს გამოიცა შინაგან საქმეთა მინისტრის ლ. ბერიას ბრძანება „დაპატიმრებულთა მიმართ იძულების რაიმე ღონისძიებისა და ფიზიკური ზემოქმედების გამოყენების აკრძალვის შესახებ“ (1).

17 პირილს მოხდა არტიტის მარშლის ნ.დ. იაკოვლევის, გენერალ-პოლკოვნიკ ი. ვოლკოტრუბენკოს, შეიარაღების მინისტრის მოადგილის ი.ა. მირზახანოვის რეაბილიტაცია.

6 ივნისს გაუქმდა განაჩენი ავიაციის მარშლის ა.ა. ნოვოკოვის, საავიაციო მრეწველობის ყოფილი სახკომის ა.ი. შახურინისა და სხვათა მიმართ.

ძალზე სპეციფიკური იყო ლავრენტის დამოკიდებულება არასასამართლო ორგანოებისადმი.

1938 წლის 17 ნოემბერს მისი დაფინებით აიკრძალა ყბადალებული „დეოიკები“ და „ტროიკები“, რომლებიც რეპრესიების, უკანონობის სიმბოლოები იყო (სამართლიანობის მიზნით უნდა ითქვას, რომ „ტროიკები“ 1940 წელს მოკლე დროით ისევ დაბრუნდა „აუცილებლობის“, „ოპერატიული ვითარების“ გამო, რაც შეეხება „საგაგებო თათბირებს“, ისინი 1945 წლის სექტემბრამდე შემორჩა).

რალაც არ ჰგავს ეს „პათოლოგიური ჯალათის“ ნაბიჯებს?

ამრიგად ბერიამ აქტიურად მოჰკიდა ხელი როგორც საშინაო, ისე საგარეო პოლიტიკის პრობლემებს. გადანყვევების მსვლელობისას გამოიკვეთა წინააღმდეგობა მასა და ცკ-ის პრეზიდიუმისა და მინისტრთა საბჭოს დანარჩენ წევრთა შორის, რომლებმაც მშვენივრად იცოდნენ პოლიტიკური რეპრესიების მილონობით მსხვერპლის შესახებ და სულაც არ ჩქარობდნენ, გაეთავისუფლებინათ უდანაშაულო ადამიანები, რომლებიც იტანჯებოდნენ ციხეებში, ბანაკებსა და გადასახლებაში.

უფრო მეტიც: ცკ-ის ივლისის პლენუმზე გაისმა ბე-

რიას კრიტიკა იმისთვის, თუ რა გზებით მოახდინა მან ექიმების რეაბილიტაცია. სკკპ ცკ-ის მდივანმა შატალინმა განაცხადა, „ეს გაკეთდა ჩვენი სახელმწიფოს ინტერესების დაზარალების ხარჯზეო(?)“. იგი ცეცხლს ანათებდა, რისთვის იყო საჭირო ამ საკითხის პრესაში გამოტანაო?

მას მხარი დაუჭირა ლ. კავანოვიჩმა: თქვენ ყველამ იცით, რომ ეს მოწოდებულ იქნა სენსაციურად, ისე, რომ ზოგიერთი წინააღმდეგობისა და ნაქეზების რეაქცია წარმოშვაო! (არ დაგვიწყდეს, სწორედ კავანოვიჩის „ჩანაწერებით“ მიიღეს და დაწერეს 30-იან წლებში თავზარდამცემი „სამეულები“).

ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი საქმე, რომელიც ლავრენტი ბერიამ განახორციელა თავის ახალ იპოსტასში, იყო სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმისადმი მიმართული 1953 წლის 26 მარტის დეტალურად დამუშავებული წერილი ამნისტის გამოცხადების შესახებ და მისი შემდგომი მოვლენები.

საინტერესო დეტალი: წერილი გაიგზავნა პარტიის ცკ-ში, ადრესატი კი იყო... გიორგი მალენკოვი. როგორც ჩანს, ხელისუფლების უმაღლეს ეშელონებში ჯერ კიდევ ყველაფერი ბოლომდე დალაგებული არ იყო, ხრუშჩოვს კი ბერია სერიოზულად არ იღებდა. უკვე 27 მარტს სკკპ ცკ-მა მიიღო გადანყვევებულთა ამნისტის შესახებ: „დღესთვის გამასწორებელ-შრომით ბანაკებში და კოლონიებში იმყოფება 2526402 ადამიანი. ამნისტია ითვალისწინებს პატიმრობის ადგილებიდან მილიონი ადამიანის გათავისუფლებას, რომლებსაც მისჯილი აქვთ 5 წლამდე ვადით პატიმრობა, ქალები, რომლებსაც ჰყავს 10 წლამდე ასაკის შვილები და ორსული ქალები, 15 წლამდე ასაკის არასრულწლოვნები, ხანში შესული ქალები და კაცები, მძიმე სენით დაავადებული ავადმყოფები. სასჯელის ვადა გაუნახვერდეთ 5 წლის მეტი ვადით მსჯავრდებულებს“.

ამნისტია, ბუნებრივია, არ გავრცელდა 5 წელზე მეტი ხნის ვადით მსჯავრდებულებზე კონტრრევოლუციური მოღვაწეობისთვის, ბანდიტიზმისთვის, განზრახ მკვლელობისთვის, მსხვილი დატაცებისთვის.

ყველაზე საინტერესო იყო წინადადება სისხლის სამართლის კანონმდებლობის გადახედვის შესახებ, მძიმე დანაშაულებისთვის სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის ადმინისტრაციული და დისციპლინური ხასიათის ღონისძიებებით შეცვლის მიზნით.

ამნისტის წაჭარბებისთვის ბერიას ივლისის პლენუმზე, როგორც იტყვიან, ტყავი გააძვრეს – თითქოს ამნისტია ბიძგი მისცა დამნაშავეობის მკვეთრ ზრდას. შთაბეჭდილება იქმნებოდა, თითქოს ციხეებიდან და ბანაკებიდან გამოვიდნენ თავზეხელალებული ბანდიტები და მკვლელები და არა, მოხუცები და მოზარდები, უიმედო ავადმყოფები და ორსული ქალები.

SIC! – ნებისმიერ ქვეყანაში ამნისტია დროის რალაც მონაკვეთში ძალას ჰმატებს დამნაშავეობას!

ამრიგად, ბერიას არ ჩაუთვალეს ყველაზე სასიკეთო საქმეზე კი – 1 მილიონი ადამიანის ამნისტია. და ეს „ბრალდება“ ლამის დღემდე გრძელდება. გასული საუკუნის 80-იან წლებში გამოვიდა „მოსვილმის“ ნამუშევარი „53-ის ცივი ზაფხული“. ალბათ

გახსოვთ ამ ფილმის შინაარსი, თუ რა დღეს დააყრის ამნისტირებულთა ჯგუფი ერთ დასახლებას: ძარცვავენ, აუპატიურებენ, კლავენ, როგორ აღდგება მათ წინააღმდეგ შეურაცხყოფილი ხალხი და ხელჩართული ბრძოლით გაანადგურებენ მომხდურებს.

1953 წლის ზაფხულისთვის ბერიას უწყებაში დაგროვდა მასალები, რომლებსაც მალენკოვის, ხრუშჩოვისა და ცკ-ის პრეზიდიუმის სხვა წევრთა დისკრედიტირება შეეძლო. მან დააყენა ცკ-ის ყოფილი მდივნისა და სახელმწიფო უშიშროების მინისტრის ს.დ. იგნატიევის – მალენკოვის პროტეჟეს დაპატიმრების საკითხი. დააპატიმრეს სახუშიშროების სამინისტროს ყოფილი განსაკუთრებით მნიშვნელოვან საქმეთა საგამომცემო ნაწილის უფროსი გ.დ. რიუმინი (იგი, სხვათა შორის, მონაწილეობდა „მეგრელთა საქმის“ გამოძიების პროცესში, მთელი საგამომცემო ჯგუფი ჰყავდა ჩამოყვანილი მოსკოვიდან თბილისში); მას შეეძლო, ჩვენება მიეცა მალენკოვსა და ხრუშჩოვზე, როგორც რეპრესიების მონაწილეებზე.

ბერიას აქტიურობა, დასახული ამოცანების გადაჭრის მოულოდნელი გზები, მას მალენკოვის, ხრუშჩოვისა და სტალინური პოლიტიკურის სხვა წევრთა თვალში სასიკვდილოდ საშიშ კონკურენტად აქცევდა. მათთვის გამაერთიანებელ ფაქტორად იქცა ამ კაცის მიმართ შიში: ბერიამ ძალიან ბევრი იცის და შესაძლოა, საჭირო დროს გამოიყენოს მის ხელთ არსებული მავალპრომეტირებელი მასალები თანაგუნდელისთვის გადამწყვეტი დარტყმის მისაყენებლად. ბრძოლის ლოგიკა და განვლილი წლების პრაქტიკა უკარნახებდათ, რომ ერთადერთი სწორი გზა სახიფათო „მეგობრისგან“ თავის დახსნისა, იყო მისი სრული დისკრედიტაცია პარტიისა და ხალხის თვალში და ფიზიკური მოცილება.

ბერია დააპატიმრეს 1953 წლის 26 ივნისს, რაც წინასწარ იყო დაგეგმილი და მომზადებული: ამის შესახებ პლენუმის მრავალმა მონაწილემ განაცხადა. „ბერიას დაქვევება რომ არ გამოუწვიოთ, – ჰყვება ხრუშჩოვი, – დაინიშნა მინისტრთა საბჭოს სხდომა, ხოლო ცკ-ის წევრები, რომლებიც არ შედიოდნენ მინისტრთა საბჭოში, სპეციალურად მიიწვიეს, შემდეგ კი სხდომას მიმართულთა შეეცვალა...“

ლავრენტის ვაჟი სერგო ბერია თავის წიგნში „მამაჩემი ლავრენტი ბერია“ უარყოფს დაპატიმრების და შემდეგ გასამართლების ვერსიას. გვიამბობს, რომ იმ საბედისწერო 1953 წლის 26 ივნისს მას დაურეკა მეგობარმა მფრინავმა, საბჭოთა კავშირის ორგზის გმირმა ახმეტ-ხან სულთანმა და აცნობა, თქვენი სახლი გარშემორტყმულია სამხედროებით, იყო სროლა, სახლიდან გამოიტანეს ვიღაცის ბრუნვითადაფარებული გვამიო. ამის საფუძველზე ბატონი სერგო დარწმუნებული იყო, რომ არავითარი საიდუმლო სხდომა არ ყოფილა, მამამისი შეთქმულება მოკლეს სახლს, გვამი ჩუმად გაიტანეს და გააქრეს. ამის შესახებ მან მამამთ თბილისში ყოფნისას, გარდაცვალებამდე (2000 წ.) ცოტა ხნით ადრე.

სხვათა შორის, ასეთივე ვერსია აქვს გადმოცემული გამოჩენილ ეპიდემიოლოგსა და იმუნოლოგს, სსრ კავშირის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსს, გენერალ პეტრე ნიკოლოზის ძე ბურგასოვს (1915-2006). იგი უკანასკნელი იყო იმთა შორის, ვინც ბაქტერიოლოგიურ იარაღს ქმნიდა სსრ კავშირში. მან მართლაც ბევრი რამ იცოდა, ბერია მისი უშუალო უფროსი იყო, პირადად კურირებდა მის ჯგუფს.

სიკვდილამდე ცოტა ხნით ადრე პ. ბურგასოვმა გამოცხადა წიგნი „მე მჯეროდა“ (ოქტომბერი 1000 გგ-ზემალარი დაიბეჭდა), სადაც გულახდილად თქვა დროსა და თავის თავზე, ფარდა ახადა XX საუკუნის მრავალ საიდუმლოს, იმავდროულად კაცობრიობა გააფრთხილა მოსალოდნელ საშიშროებათა შესახებ. წიგნის ერთი მონაკვეთი ეძღვნება თავისი ყოფილი უფროსის დაღუპვას, რაც ძირითადად განსხვავდება ოფიციალური ვერსიისგან.

ივლისის პლენუმზე მალენკოვმა აღიარა, რომ საკითხი, რა ექნათ ბერიასთვის, წამოიჭრა 12 ივნისს, მისი მორიგი წერილის განხილვისას. პრეზიდიუმის ცალკეული წევრების სეპარატისტული მოლაპარაკებები კვირაზე ცოტა მეტ ხანს გრძელდებოდა. ამ მოლაპარაკებების ორგანიზატორები მალენკოვი და ხრუშჩოვი იყვნენ. აუცილებელ შემთხვევაში, მაგალითად, ვოროშილოვთან გასასაუბრებლად, მოლოტოვსაც ჩართავდნენ ხოლმე.

ცკ-ის პრეზიდიუმის ყველა წევრი როდი ეთანხმებოდა მალენკოვისა და ხრუშჩოვის „დასახუთებებს“ და სწორედ ამიტომ იყო ღირებული პოლიტიკურის უძველესი წევრის მოლოტოვის აზრი. 26 ივნისისთვის ცკ-ის პრეზიდიუმის ყველა წევრმა (ბუნებრივია, ბერიას გარდა) იცოდა მომავალი სხდომის ხასიათი. ფაქტობრივად, ეს იყო პოლიტიკურის შეთქმულება მისი ერთ-ერთი წევრის წინააღმდეგ. წარმოდგენილი იყო შეთქმულების ყველა ელემენტი: მკაცრი კონსპირაცია, ბრალდებათა ჩამონათვისის საიდუმლო მზადება, სცენარის შემუშავება, კულისებს მიღმა მოლაპარაკებები და როლების განაწილება, გენერლებსა და ოფიცრების შეიარაღებული ჯგუფის ფორმირება, რომელსაც დაპატიმრება უნდა მოეხდინა.

ალეკო ასლანიშვილი.
(გაგრძელება მორიგ ნომერში)

შვიდური „გიორგი“ ქართველი ლეგიონერი ამსტერდამის „აიაქსის“ თვალთახედვის არეშია. ELF Voetbal-ის ინფორმაციით, უკვე კარგა ხანია ჰოლანდიური გრანდი გიორგი ხარაიშვილს აკვირდება.

კონკრეტულ დეტალებს აღნიშნული წყარო არ ახმაურებს, თუმცა, წერს, რომ „აიაქსის“ სასურველ ფეხბურთელთა სიაში 22 წლის ქართველი შემტევიც იმყოფება და, არაა გამორიცხული, ტრანსფერი მომავალში შედგეს. შეგახსენებთ, რომ გიორგი ხარაიშვილი „საბურთალოს“ აღზრდილია, ხოლო შვედეთში ერთი წლის წინათ გადავიდა, სადაც პირველივე სეზონი წარმატებით ჩაატარა და 27 მატჩში 9 გოლის გატანა შეძლო. აქვე გეტყვით, რომ გასული წლის მინურულს გიორგიმ შვედურ გუნდთან სრულფასოვანი კონტრაქტი გააფორმა, რომელიც ძალაში 2022 წლის ზაფხულამდე იქნება.

ვილიანო სალას დაკარგული თვითმფრინავის ნაწი-

ლეგიონერი

„სამეფო კლუბი“ რას მიჰქვინა...

გიორგი შერმადინის „უნიკაბამ“ ესპანურ ლიგა ენდესაში მადრიდის „რეალს“ საოცარი მატჩი მოუგო, რაშიც ქართველმა კალათბურთელმა დიდი წვლილი შეიტანა. მალაგელემა „სამეფო კლუბ-

საჯარიმო ჩააგდო და 18 ქულას 10 მოხსნა (4 შეტევაში) წაამატა.

ქართველმა ცენტრმა ბურთი მხოლოდ ერთხელ დაკარგა, 2 პერსონალური ფოლი მიიღო, მის წინააღმდეგ კი 5-ჯერ დაჯარიმდნენ. შედეგად, ჩვენებურის სარგებლიანობის კოეფიციენტი 27-ს გაუტოლდა და ის მასპინძელთა რიგებში მხოლოდ ხაიმე ფერნანდესს (34) ჩამორჩა, რომელმაც 27 ქულას 9 პასი და 5 ჩაჭრა წაამატა, თანაც მატჩის მომგები სამქულიანიც ჩააგდო.

„უნიკაბამ“ 12 მოგება და 7 მარცხი მოაგროვა და სატურნირო ცხრილში თან მაკვადენის „ბეროსტარ ტენერიფესთან“ ერთად მეხუთე-მეექვსე ადგილებს ინაილებს, მომდევნო შესვენდას კი 9 თებერვალს, ისევ შინ, „მანრესასთან“ გამართავს.

ვიტალი ჯაფარიძე

თან“ 21-ქულიანი ჩამორჩენა აღმოფხვრეს, თამაში ოვერტაიმში გადაიყვანეს, საბოლოოდ კი დრამატიზმით აღსავსე შეხვედრაში 103:102 იმარჯვეს. შერმადინი სასტარტო ხუთეულში გამოჩნდა და 28 წუთში ორმაგი დუბლი შეასრულა. გიორგიმ 8-დან 6 ორქულიანი და 7-დან 6

საფეხბურთო მოზაიკა

ლები თითქმის ორი კვირის შემდეგ გერნსის კუნძულთან ახლოს, ლა მანშის ფსკერზე იპოვეს.

მომხდარის შესახებ დაუყოვნებლივ აცნობეს სალას ოჯახს, მაგრამ ამ დროისთვის დაუდგენელია და არ ვრცელდება ცნობა არგენტინელი ფეხბურთელისა და პილოტის ცხედრების შესახებ. როგორც შეეძლო, უახლოეს რადიუსში მათი ძებნა გრძელდება.

შეგახსენებთ, რომ 22 იანვარს ემილიანო სალა ნანტიდან კარდიფში მიფრინავდა, როდესაც ლა მანშის სრუტის თავზე მყოფი

ლაინერი რადარებიდან გაქრა. მას შემდეგ ორი კვირა გავიდა, მაგრამ ჯერჯერობით დაკარგულ ადამიანებს ვერ მიაკვლიეს.

პრემიერლიგის 25-ე ტურში „მანჩესტერ იუნაიტედი“ გასვლაზე „ლესტერი“ 1:0 დაამარცხა.

მას შემდეგ, რაც ოლე გუნარ სოლსკიაერი მთავარ მწვრთნელად დაინიშნა, გუნდმა 10-დან ცხრა შეხვედრა მოიგო და ერთი ფრედ დაასრულა, ხოლო უშუალოდ პრემიერლიგაში 8-დან შვიდში გაიმარჯვა. ინგლისის ჩემპიონატში მანჩესტერელებმა ბოლო რვა შეხვედრაში 22 ქულა მოიპოვეს, რაც საუკეთესო შედეგია. მეორე ადგილზე 18 ქულით „ტოტენჰემი“, ხოლო მესამეზე – „ლივერპული“ 16 ქულით. შედარებისთვის მოგახსენებთ, რომ მოუწინისო შვიდი შეხვედრის მოსაგებად 17 მატჩის ჩატარება დასჭირდა.

გიორგი შოთაძე

რამზი

6 მარის 2019 წლის გათამაშების პირველივე ტურში სუპერშერკინება ვიხილეთ. ტურნირის ფავორიტთა ჯახში ინგლისმა ირლანდიას შანსი არ დაუტოვა და დუბლინი „ავივა სთედიუმზე“ 3:2:0 სძლია.

ედი ჯონსის შეგირდებმა მასპინძლებს ყველა კომპონენტში აჯობეს და რომ არა „სამყურების“ მიერ დადებული პრესტიჟის ლელო, სხვაობა საერთოდაც შთამბეჭდავი იქნებოდა.

სტუმართაგან ლელოები მეიმ, დეილიმ და სლეიდმა (2) დადეს, შეხვედრის საუკეთესო მორაგბედ კი ბურჯი მაკო ვუნბოლა აღიარეს, რომელმაც უდიდესი სამუშაო გასწია.

კურიოზული გამოდგა ელიოტ დეილის ლელო, რომელმაც წინა დღით გამართული საფრანგეთისა და უელსის შეხვედრა (19:24) გაგვახსენა. ინგლისელთა გადაკიდებული ბურთი ხელიდან ჯონათან სექსტონს გაუვარდა, დეილიმ კი საჩუქარი კარგად შეიგრო.

სხვათა შორის, მე-2 ტაიმში სექსტონმა ბურთი და სალელიოე შეტევა უკვე სლეიდს გადააბარა და მატჩის მთავარ ანტიგმირადაც

ელიტა ასე ღაიწყო

იტყა მიუხედავად იმისა, რომ დარტყმა არ გაუცუდებია და ირლანდიელებს გარდასახვა-ჯარიმებით 10 ქულა შესძინა.

მოსალოდნელი შედეგი დაფიქსირდა ედინბურგის „მარიფილდზე“, სადაც შოტლანდიელები 6 ერის ასკარა აუტსაიდერ იტალიას დაუხვედნენ და 33:20 მოიგეს.

გრეგორ თაუნსენდის შეგირდები მეტოქეს შესუსტებული შემადგენლობით ეთამაშნენ, თუმცა, ეს უთანასწორო ბრძოლას არ დატყობია.

საათის თავზე სქოთებს უკვე 5 ლელო ჰქონდათ და დეილი ბული და აპენინელებს 33:3-ს უგებდნენ, რის შემდეგაც ინციდენტია სტუმრებს გადაულოცეს. იტალიამ აღნიშნულით კარგად ისარგებლა, დასკვნით ათ წუთში „ნარშაეები“ 3-ჯერ დააულოცა და ანგა-

რიში შეალამაზა. გასაკვირი არ ყოფილა, რომ მატჩის საუკეთესო მორაგბედ შოტლანდიელი ბლერი კინგპორნი აღიარეს. მასპინძელთა გარემარბმა 3 ლელოს დადებდა მოახერხა. 6 ერის მე-2 ტურის მატჩები მომავალ უქმეებზე შედგება: 9 თებერვალს შოტლანდია ირლანდიას მიიღებს, იტალია – უელსს, ხოლო 10-ში ინგლისი საფრანგეთს დაუპირისპირდება.

კოზა კოზახიძე

სკანდალი

ზურაბ ღათუნაშვილი: „ან კარიერა უნდა დავასრულო, ან სხვა ქვეყნის სახელით ასპარეზობაზე ვიფიქრო“

ჭილაოუბაში ევროპის ორგანიზაციის ჩამოშლის შემდეგ ღათუნაშვილმა თავის ოფიციალურ ფაილს უკავშირებდა განცხადება გამოაქვეყნა, რომელსაც უცვლელად გთავაზობთ.

„გამარჯობა. უპირველესად მინდა ყველა ადამიანს, ვინც ამ დღეებში ჩემ მიმართ მხარდაჭერა გამოხატა, კიდევ ერთხელ გადავუხადო მადლობა. ყველანი იყავით, რომ აბსოლუტურად ყველასთვის პირადად დამებრუნებინა პასუხი და მიუხედავად უამრავი წერილისა, მგონი, შეეძლო. თუკი ვინმე შემთხვევით გამოჩნდა, ბოდიში და მადლობა კიდევ ერთხელ, რომ გულთან მიიტანეთ ჩემი პრობლემა და გამბედავით დრო, რათა გაგეხსენებინეთ. ჩემი განსაკუთრებული გაცემა გამოიწვია იმ ადამიანების ჩართულობამ, რომლებიც სპორტთან არც კი არიან დაკავშირებულნი, თუმცა, აქტიურად ჩაერთნენ ჩემი პრობლემის განხილვაში და დააფიქსირეს სწორი მოქალაქეობრივი პოზიცია – მადლობა, მეგობრებო.

მე რამდენიმე დღეა განვახლებ ინდივიდუალური ვარჯიში, თუმცა, ჯერჯერობით არ ვიცი, კონკრეტულად რისთვის ვემზადები, რადგან, მოგეხსენებათ, საქალაქო სასამართლოს მიერ გამოტანილი აღმკვეთი ღონისძიებების მიხედვით, ფედერაციის პრეზიდენტი დარჩა თანამდებობაზე, მე კი აქამდეც არაერთხელ აღვნიშნე, რომ ჩემი ამ ხელმძღვანელობასთან მუშაობის გაგრძელება არის შეუძლებელი. ამ მოცემულობიდან გამომდინარე, ვდგები ჩემთვის უმძიმესი ორი არჩევანის წინაშე – ან დავასრულო კარიერა, ან ვიფიქრო სხვა ქვეყნის სახელით ასპარეზობაზე. ჩემთვის ჭიდაობა არის არა მხოლოდ საქმიანობა, არამედ ცხოვრების განუყოფელი ნაწილი. 21 წელზე მეტია ამ სახეობით ვარ დაკავებული და მის გარეშე არსებობა, უბრალოდ, არ შემიძლია. ასევე წარმოუდგენელია, ვიასპარეზო რომელიმე სხვა ქვეყნის სახელით – გულზე მქონდეს და ხელში დავიჭირო სხვა ქვეყნის დროშა, კვარცხლბეკზე დგომისას ვეღარ გავიგონო ჩემი სამშობლოს ჰიმნი და, თუკი ღმერთის წყალობით მოვიპოვებ მედალს, ეკუთვნოდეს რომელიმე სხვა ერს და არა ქართველ გულშემატკივარს.

თუმცა, როგორც უკვე აღვნიშნე, სამწუხაროდ, დღესდღეობით სწორედ ამ ორი უმძიმესი არჩევანის წინაშე აღმოვჩნდი. მინდა, ზემდგომ უწყებებს – საქართველოს მთავრობას, უშუალოდ კი სპორტის სამინისტროს, ოლიმპიურ კომიტეტსა და პარლამენტის სპორტის კომიტეტს კიდევ ერთხელ ვთხოვო, დაინტერესდნენ ჩემი პრობლემით და უფლებამოსილების ფარგლებში მიიღონ შესაბამისი გადაწყვეტილება. მთელმა ქვეყანამ ნახა, რომ ფედერაციის პრეზიდენტმა საჯაროდ დაარღვია წესდება და ჩაიდინა თანამდებობისთვის შეუფერებელი საქციელი. ასევე, ბოლო პერიოდში არაერთხელ ითქვა სხვა ტიპის დარღვევებზეც, თუმცა, გეგა გეგეშიძე ამ დრომდე აგრძელებს პრეზიდენტის პოსტზე მუშაობას.

მესმის, რომ ჩემი მდგომარეობა, შესაძლოა, აღიქმება ისე, როგორც ერთი სპორტსმენის პრობლემა, რომელიც მართლაც აღმოჩნდა ხელმძღვანელი პირების უსამართლო მმართველობისა და ღიად გამოხატული ძალადობის პირისპირ, თუმცა, მინდა აღვნიშნო, რომ არც ისე მართო ვარ, როგორც ეს

ერთი შეხედვით ჩანს და პრობლემები, რომლებიც მე გავაყენე, არაერთ სპორტსმენს ეხება. ბევრი ნიჭიერი და პერსპექტიული ახალგაზრდა უკვე წავიდა ქვეყნიდან, ბევრიც იძულებული გახდა ჭიდაობისთვის თავი დაენებებინა და ეს პროცესი კიდევ უფრო გაღრმავდება, რაც მიგვიყვანს სავალალო შედეგებამდე. როგორც იცით, ნაკრების ერთმა წევრმა ლიად დაუჭირა მხარი ფედერაციის პრეზიდენტს, ამიტომ ამ ეტაპზე არ მინდა იმ სპორტსმენების დასახელება, ვინც განსხვავებულად ფიქრობს, რადგან ეს შესაძლოა აღქმული იყოს, როგორც ჭიდაობის სამყაროს ორად გახლეჩვა, რაც რეალურად ასე არაა და სინამდვილეში პრობლემები, რომლებზეც ვსაუბრობ, საერთოა ყველასთვის და მოჭიდავეებს ერთმანეთში არანაირი დაპირისპირება არ გვაქვს.

შესაბამისად, მინდა მივმართო ყველას, ვისაც ხელეწიფება ჭიდაობის ფედერაციაში არსებული მდგომარეობის მოგვარება, მიიღოს შესაბამისი ზომები და ფედერაციას ჩამოაცილოს გეგა გეგეშიძე და მისი გარემოცვა, ხოლო თუ მიიჩნევა, რომ მას აქვს უფლებამოსილება გააგრძელოს თანამდებობაზე ყოფნა, მაშინ მირჩიეთ – დავასრულო კარიერა თუ წავიდე ქვეყნიდან?

ასევე მინდა ვთხოვო საზოგადოებას მაქსიმალურად დაინტერესდნენ მიმდინარე პროცესით, რადგან ჭიდაობის ფედერაცია არის საჯარო უწყება, ფინანსდება სახელმწიფო ბიუჯეტიდან და თითოეული ადამიანის წინაშე არის ანგარიშვალდებული – განაცხადა დათუნაშვილმა.

შეგახსენებთ, რომ საპარტიოპოლს ჭილაოუბის ფედერაციის პრეზიდენტი თამაზ (გაგა) გეგეშიძე სპორტის სასახლეში მასსა და ევროპის ორგანიზაციის ჩამოშლის შემდეგ ღათუნაშვილს შორის მომხდარ ინციდენტთან დაკავშირებით სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1-ელი ნაწილით დააკავს, თუმცა, გეგეშიძე 5000-ლარიანი გირამოთი გათავისუფლდა.

მანუჩარ გიორგაძე

სანთელი

ღირსეულად განვლილი გზა...

აკადემიკოს ნანა ხაზარაძის ხსოვნას

გარდაიცვალა გამოჩენილი ქართველი ისტორიკოსი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი ნანა ხაზარაძე.

ნანა ხაზარაძე 1931 წლის 4 თებერვალს, თბილისში, ქართული ინტელიგენციის ერთ-ერთ გამოჩენულ ოჯახში დაიბადა. მან თბილისის ქალთა მე-6 საშუალო სკოლა 1949 წელს ოქროს მედლით დაამთავრა. სკოლის დამთავრების შემდეგ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტის სტუდენტი გახდა. 1951 წელს სწავლა მოსკოვის მ. ლომონოსოვის სახ. სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტის ძველი ისტორიის განხრით განაგრძო, რომელიც 1955 წელს წარჩინების დიპლომით დაამთავრა. აქ შეისწავლა აქადემიკოსი, ურარტული, ძველბერძნული და ლათინური ენები. მისმა სადიპლომო ნაშრომმა „ურარტუს საგარეო პოლიტიკა ძვ. წ. VIII საუკუნეში“ უმაღლესი შეფასება დაიმსახურა და გამოქვეყნების რეკომენდაცია მიიღო.

სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ, ნ. ხაზარაძემ, ივ. ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის აკადემიკოს გ. მელიქიშვილის მიერ დაარსებულ ძველი ისტორიის განყოფილებაში დაიწყო მუშაობა. 1957 წლიდან 2006 წლამდე იყო საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტის ლაბორანტი, უმცროსი, უფროსი, წამყვანი და მთავარი მეცნიერთანამშრომელი, ძველი ისტორიის განყოფილების გამგე. 1990-2005 წლებში ხელმძღვანელობდა ქართველი ხალხის ეთნოგენეზისა და ეთნიკური განვითარების კომპლექსური შესწავლის საპრობლემო ჯგუფს.

ნ. ხაზარაძემ 1973 წელს დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე: „აღმოსავლეთ მცირე აზიის ეთნიკური და პოლიტიკური გაერთიანებები ძვ. წ. I ათასწლეულის პირველ ნახევარში“, ხოლო 1985 წელს – სადოქტორო: „საქართველოს ძველი ისტორიის ეთნოპოლიტიკური პრობლემები (მოსხები)“. 1990 წელს მიენიჭა პროფესორის წოდება.

ნ. ხაზარაძის კვლევა-ძიებათა არეალი ურთულესი პრობლემების შემცველია. ეს გახლავთ ძველი კავკასიისა და ახლო აღმოსავლეთის ეთნოსების გენეზისის, ამავე დიდი რეგიონის ისტორიული გეოგრაფიის (ტოპონიმია, ორონიმია, ჰიდრონიმია), ძველმოსავლური დამწერლობებისა და ენის, ეკონომიკის და სოციალური ურთიერთობების, რწმენა-წარმოდგენების და კულტურის სხვადასხვა პრობლემები; ქართული ტექნიკური ტერმინოლოგია, წმიდა ხის კულტი საქართველოში, ხეთურ-ქართული მითოლოგიური პარალელები, გვიანხეთური ხანის სამეფო – სამთავროები, ბიბლია და ქართველი ხალხის განსახლების ისტორია, თაბალის ისტორია და სხვა საკითხები.

ნ. ხაზარაძის მეცნიერულ შემოქმედებაში განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს ძვ. წ. I ათასწლეულის იეროგლიფური ლუვიური წარწერების კლასიფიკაციის და სტრუქტურის საკითხების შესწავლას. მან პირველმა, ისტორიულ წყაროდ გამოიყენა თავად იეროგლიფი, განიხილა იგი, როგორც გარკვეული შინაარსის მატარებელი ნიშანი და მასში ჩადებული სემანტიკური კოდი გამოავლინა. აღსანიშნავია ნანა ხაზარაძის ნაშრომები, რომლებიც ეძღვნება იეროგლიფური ლუვიური დამწერლობის როგორც საისტორიო პირველწყაროს კვლევას (მაგალითად, „ლუვიური იეროგლიფების სამყაროში“, თბ., 2006). მას ოსტატურად აქვს გამოყენებული ლუვიური იეროგლიფები შესაბამისი კულტურულ-ისტორიული რეალიების შესასწავლად.

ფართო ერუდიცია და ძველმოსავლური ენების ცოდნა, ძველი ახლო აღმოსავლეთის შესწავლის თანამედროვე მიღწევათა კურსში ყოფნა ქალბატონ ნანას ყოველთვის აძლევდა საშუალებას, რომ ახლებურად გაეაზრებინა მცირე აზიის ძველი ისტორიისა და კულტურის საკითხები, ძველმოსავლური სოციალური ინსტიტუტები, გვიანხეთური ხანის სამთავროების ოფიციალური იდეოლოგია, ძველანატოლიურ სამყაროსთან ქართველთა ეთნოკულტურული ურთიერთობები და მრავალი სხვა

პრობლემა. აღმოსავლეთ მცირე აზიის ეთნოკულტურული და ეთნოპოლიტიკური სურათის ფონზე აქვს შესწავლილი ქალბატონ ნანას ქართველი ხალხის უძველესი ისტორიის, ეთნოგენეზის პრობლემები. მისი ნაშრომები ამ სამყაროს ერთიანი, კომპლექსური კვლევის სპექტრში წარმოგვიდგენენ და დამაჯერებლად ადასტურებენ ამგვარი კვლევის აუცილებლობას. იეროგლიფური ლუვიური წარწერების ქართულ ენაზე თარგმნით, ქალბატონმა ნანამ სამეცნიერო მიმოქცევაში პირველად შემოიტანა და ქართველ საზოგადოებას გააცნო მანამდე სრულიად უცნობი ნერილობითი ძეგლები, რომელთა შესწავლით ცოცხდება ძვ. წ. პირველი ათასწლეულის მცირე აზიის ისტორია. ნ. ხაზარაძის გამოკვლევებით ჩვენს ძველმოსავლურ მეცნიერებაში შემოვიდა სრულიად ახალი სფერო – ძვ. წ. I ათასწლეულის მცირე აზიის ისტორიის კვლევა, რითაც, მან, ფაქტობრივად, საფუძველი ჩაუყარა საქართველოში ძველი აღმოსავლეთის შესწავლელი მეცნიერების მანამდე უცნობ განშტოებას.

სამეცნიერო მოღვაწეობის პარალელურად ნ. ხაზარაძე პედაგოგიურ საქმიანობას ეწეოდა. მისი თაოსნობით 1990 წელს საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში დაარსდა საქართველოს ისტორიისა და ქართული კულტურის ისტორიის კათედრა. კათედრასთანვე დაფუძნდა „ისტორიული ინფორმაციის კომპიუტერული დამუშავების საპრობლემო ლაბორატორია“, რომელმაც „ქართლის ცხოვრების“ I და II ტომების ელექტრონული ვერსიები თანდართული საძიებლებით შექმნა. 2015 წლიდან ნ. ხაზარაძე ხელმძღვანელობდა „ერქოლოგიისა და საქართველოს ისტორიის დეპარტამენტს“. 2009 წლიდან იყო ამ უნივერსიტეტის სრული პროფესორი, წლების მანძილზე კითხულობდა შემდეგ სალექციო კურსებს: საქართველოს ისტორია, ქართული და უცხოური წყაროები საქართველოს ისტორიის შესახებ, ძველი მსოფლიოს ისტორია (საბერძნეთი, რომი), ძველმოსავლური ეთნოსები და კავკასია, საქართველოს სამოციქულო ეკლესიის ისტორია, გენდერი და კონფლიქტი, თეორიული კონფლიქტოლოგია, პოლიტიკური კონფლიქტები, კონფლიქტის ფსიქოლოგია, კულტურათა ინტერაქცია. ამზადებდა ბაკალავრებს, მაგისტრებს, დოქტორანტებს. იყო სადისერტაციო ნაშრომების ხელმძღვანელი და ოპონენტი.

ნ. ხაზარაძე იყო 200-მდე სამეცნიერო ფორუმის მონაწილე, მათგან 50 საერთაშორისო (მოსკოვი, ლენინგრადი, ერევანი, ლონდონი, ლიეჟენი, ლაიფციგი, პრაღა, სტამბული, ტოკიო და სხვ.). იგი 10-მდე პროექტის ავტორი და მონაწილე იყო.

ნ. ხაზარაძე იყო საქართველოს თუ უცხოური რამდენიმე საზოგადოების წევრი; 2006 წლიდან კი ე. თაყაიშვილის სახ. საქართველოს საისტორიო საზოგადოების თავმჯდომარე.

ნ. ხაზარაძეს საზოგადოებისა და მეცნიერების განვითარებაში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისათვის მიღებული ჰქონდა: საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსების ს. ჯანაშიას და გ. მელიქიშვილის სახელობის პრემიები (2010);

საქართველოს კულტურის ფონდის ე.თაყაიშვილის სახელობის პრემია და ბრინჯაოს მედალიონი (2010); სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია II-ის საპატიო სიგელი (2017); ღირსების ორდენი და სხვ.

ნ. ხაზარაძე 300-მდე სხვადასხვაენოვანი (ქართული, რუსული, ინგლისური, გერმანული) სამეცნიერო ნაშრომის, 16 წიგნის, უმაღლესი სასწავლებლებისათვის განკუთვნილი 6 სახელმძღვანელოს ავტორი და თანაავტორი იყო. მათ შორის: „აღმოსავლეთ მცირე აზიის ეთნიკური და პოლიტიკური გაერთიანებები ძვ. წ. I ათასწლეულის პირველ ნახევარში“ (1978); „საქართველოს ძველი ისტორიის ეთნოპოლიტიკური პრობლემები“ (1984); „Очерки древней истории Мехов“ (1992); „ძველმოსავლურ-ქართველოლოგიური ძიებანი“ (2001); „სამხრეთ კავკასია და ახლო აღმოსავლეთი“ (2005); „ლუვიური იეროგლიფების სამყაროში“ (2006); „კავკასიურ-ახლოაღმოსავლური სამყარო“ (2012); „ლუვიური იეროგლიფების სემანტიკური კოდები“, I, II (2017). ამ უაღრესად სოლიდურმა შრომებმა საერთაშორისო აღიარება მოიპოვა ძველი ისტორიის კვლევაში.

ფართოდ ერუდიტულმა, ჭეშმარიტად შემოქმედებითმა, ბრწყინვალე ორატორული ნიჭით დაჯილდოებულმა მეცნიერმა ნანა ხაზარაძემ მნიშვნელოვანი კვალი დატოვა ქართველოლოგიაში. იგი გამოჩენილი ადამიანური თვისებების მქონე, გულთბილი, გულდი, მართალი, სიკეთის და ქველმოქმედების მაძიებელი, ქვეყნის ერთგული მოქალაქე, ნამდვილი ინტელიგენტი ქალბატონი ბრძანდებოდა. მან ამ მშვენიერ და კურთხეულ მინაზე სამშობლოს სამსახურში თავისი კუთვნილი გზა ღირსეულად განვლო.

მისი ნათელი ხსოვნა მარად დარჩება კოლეგების, მეგობრებისა და ახლობლების გულში.

საპართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია, საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილება.

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია და საზოგადოებრივ მეცნიერებათა განყოფილება ღრმად მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა გამოჩენილი ქართველი ისტორიკოსი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი

ნანა ხაზარაძე

და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ლუიზა და როინ მეტრეველები დიდი მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალათ ახლო მეგობარი და კოლეგა, გამოჩენილი ქართველი მეცნიერი, აკადემიკოსი

ნანა ხაზარაძე

და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

მზექალა შანიძე, ეთერ ქემერტელიძე, გუჩუა კვარაცხელია, თინათინ სადუნიშვილი, ლია მელიქიშვილი, ქეთევან ნემსაძე ღრმად გულისტკივილით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა მსოფლიოში გამოჩენილი მეცნიერი, ისტორიკოსი, ბრწყინვალე პედაგოგი, საზოგადო მოღვაწე, კეთილშობილებით, სათნოებით გამოჩენილი გულითადი მეგობარი, საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი

ნანა ხაზარაძე

და თანაგრძნობენ ოჯახს და სამძიმარს უცხადებენ საქართველოს საზოგადოებას ამ მძიმე დანაკლის გამო.

კვალი წარუშლელი

ქვეყნის ერთგული
მამულიშვილი

აკადემიკოს ნანა ხაზარაძის სსოვნა

გარდაიცვალა საქართველოს ისტორიის გამორჩენილი მკვლევარი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი ნანა ხაზარაძე.

ნანა ხაზარაძე დაიბადა ადამიანი, რომლის ცხოვრება და მოღვაწეობა პიროვნული მშვენიერებისა და ერუდიციის ჰარმონიულობის ჭეშმარიტი გამოვლენა იყო. სწორედ ეს გარემოება ქმნიდა იმ სიბლეს, რომელიც მთელი ცხოვრების მანძილზე ესოდენ ამკობდა და ალამაზებდა მას – ჩვენი საზოგადოების ამ მშვენიერ ქალბატონს და ნიჭიერებით გამორჩეულ მეცნიერსა და პედაგოგს.

1949 წელს საშუალო სკოლის ოქროს მედლით დამთავრების შემდეგ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტის სტუდენტი გახდა. 1951 წელს სწავლა მოსკოვის მ. ლომონოსოვის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ისტორიის ფაკულტეტის ძველი ისტორიის განხრით განაგრძო, რომელიც 1955 წელს წარჩინებით დაამთავრა. აქ ნიჭიერი ახალგაზრდა უძველეს ენებს დაეუფლა, რამაც საშუალება მისცა თბილისში დაბრუნებისთანავე ივ. ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის აკადემიკოს გ. მელიქიშვილის მიერ დაარსებული, ძველი ისტორიის განყოფილებაში დაეწყო მუშაობა, სადაც შედგა ქალბატონი ნანას დებიუტი მეცნიერებაში, მან განვლო გზა რიგითი ლაბორანტიდან ინსტიტუტის მთავარ მეცნიერ-თანამშრომლობამდე და „ქართველი ხალხის ეთნოგენეზისა და ეთნიკური განვითარების კომპლექსური შესწავლის საინსტიტუტო საპრობლემო ჯგუფის“ ხელმძღვანელამდე. ამ ინსტიტუტში დაიცვა საკანდიდატო (1973 წ.) და სადოქტორო (1985 წ.) დისერტაციები. 1990 წელს მიენიჭა პროფესორის წოდება.

ნ. ხაზარაძის კვლევა-ძიებათა არეალი ურთულესი პრობლემების შემცველი იყო. ეს გახლავთ ძველი კავკასიისა და ახლო აღმოსავლეთის ეთნოსების გენეზისის, ამავე დიდი რეგიონის ისტორიული გეოგრაფიის ძველმოსავლური დამწერლობებისა და ენის, ეკონომიკისა და სოციალური ურთიერთობების, რწმენა-წარმოდგენებისა და კულტურის სხვადასხვა პრობლემები; ქართული ტექნიკური ტერმინოლოგია, წმიდა ხის კულტი საქართველოში, ხეთურ-ქართული მითოლოგიური პარალელები, გვიანხეთური ხანის სამეფო-სამთავროები, ბიბლია და ქართველი ხალხის განსახლების ისტორია, თბალისის ისტორია და სხვა საკითხები.

ქალბატონი ნანას ღვაწლის დიდი აღიარების დასტურია ის, რომ 1985 წელს წიგნისათვის „საქართველოს ძველი ისტორიის ეთნოპოლიტიკური პრობლემები (მოსხები)“ მას აკადემიკოს ს. ჯანაშიას სახელობის პრემია მიენიჭა.

ნ. ხაზარაძის მეცნიერულ შემოქმედებაში განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს ძვ. წ. I ათასწლეულის იეროგლიფური ლუფიური წარწერების კლასიფიკაციის და სტრუქტურის საკითხების შესწავლას. მან პირველმა, ისტორიულ წყაროდ გამოიყენა თავად იეროგლიფი, განიხილა იგი, როგორც გარკვეული შინაარსის მატარებელი ნიშანი და მასში ჩადებულ სემანტიკურ კოდი გამოავლინა.

სამეცნიერო მოღვაწეობის პარალელურად ნ. ხაზარაძე პედაგოგიურ საქმიანობასაც ეწეოდა. მისი თაოსნობით, 1990 წელს საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტში დაარსდა საქართველოს ისტორიისა და ქართული კულტურის ისტორიის კათედრა. კათედრასთან დაფუძნდა „ისტორიული ინფორმაციის კომპიუტერული დამუშავე-

ბის საპრობლემო ლაბორატორია“, სადაც „ქართლის ცხოვრების“ I და II ტომის ელექტრონული ვერსიები შეიქმნა. 2015 წლიდან ქალბატონი ნანა ხელმძღვანელობდა „არქეოლოგიისა და საქართველოს ისტორიის დეპარტამენტს“, სადაც კითხულობდა სალექციო კურსებს: საქართველოს ისტორია, ქართული და უცხოური წყაროები საქართველოს ისტორიის შესახებ, ძველი მსოფლიოს ისტორია (საბერძნეთი, რომი), ძველმოსავლური ეთნოსები და კავკასია, თეორიული კონფლიქტოლოგია, პოლიტიკური კონფლიქტოლოგია, კონფლიქტების ფსიქოლოგია, კულტურათა ინტერაქცია. ხელმძღვანელობდა უწევდა ბაკალავრებს, მაგისტრებს და დოქტორანტებს. ნ. ხაზარაძე გახლდათ 200-მდე სამეცნიერო ფორუმის მონაწილე, მათგან 50 საერთაშორისო (მოსკოვი, სანკტ-პეტერბურგი, ლონდონი, ლაიფციგი და სხვ.).

ნ. ხაზარაძე გახლდათ საქართველოს და უცხოური საზოგადოებების წევრი. 2006 წლიდან კი იგი ე. თაყაიშვილის სახელობის საქართველოს საისტორიო საზოგადოების თავმჯდომარედ იქნა არჩეული.

ქალბატონი ნანა ხაზარაძის მეცნიერების განვითარების საქმეში შეტანილი განსაკუთრებული ღვაწლისათვის მიღებული ჰქონდა: ე. თაყაიშვილის, ს. ჯანაშიას და გ. მელიქიშვილის სახელობის პრემიები; სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია II-ის საპატიო სიგელი „ღირსების ორდერი“ და სხვა.

ნ. ხაზარაძე 300-მდე სხვადასხვაენოვანი სამეცნიერო ნაშრომის, 16 წიგნის, 6 სახელმძღვანელოსა და სხვა სოლიდური შრომების ავტორი გახლავთ.

ქალბატონი ნანა, როგორც სახელოვანი დასტაქრის – აკადემიკოს ეგნატე ფიფიას ძირძველი ქართული ოჯახის წევრი, ღირსეულად აგრძელებდა დიდი ოჯახიშვილ ქართველ მანდილოსანთა საუკეთესო ტრადიციებს – ოჯახის გაძლიერებას ბრწყინვალედ უთავსებდა აქტიურ საზოგადოებრივ საქმიანობას.

ბოლო წლებში არაერთი უბედურება დაატყდა თავს ქალბატონ ნანას. მაგრამ ყველაფერი შრომამ გადაატანინა.

უდიდესი გულსტკივილი განიცადა საზოგადოებამ დიდი ქალბატონის, გამორჩეული ადამიანური თვისებების მქონე, გულთბილი, გულღია, მართალი, კეთილი, ქველმოქმედი, ქვეყნის ერთგული მამულიშვილის ნანა ხაზარაძის გარდაცვალებით.

აკადემიკოსი ნანა ხაზარაძე ღირსეულ ადგილს დაიმკვიდრებს ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში, როგორც მეცნიერი და ახალგაზრდობის აღმზრდელი. მისი ღვაწლი ფასდაუდებელია ქვეყნის წინაშე. თანამედროვეობისათვის მეტად ძნელია ქალბატონი ნანა ხაზარაძეზე წარსულში საუბარი.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს ქალბატონი ნანა ხაზარაძის სული, ვალმობილი მშობლიური ქვეყნისა და ერის წინაშე.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის საქართველოს ისტორიისა და არქეოლოგიის დეპარტამენტის თანამშრომლები ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა დეპარტამენტის უცვლელი ხელმძღვანელი, უკეთილშობილესი, უმშვენიერესი ქალბატონი, აკადემიკოსი

ნანა ხაზარაძე

და სამძიმარს უცხადებენ ოჯახსა და სრულიად საქართველოს.

სსოვნა

საქართველოს კულტურის ფონდი მწუხარებას გამოთქვამს საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის ისტორიისა და ქართული კულტურის ისტორიის მიმართულების ხელმძღვანელის, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსის, ჭეშმარიტი მამულიშვილისა და საზოგადო მოღვაწის

ნანა ხაზარაძის

გარდაცვალების გამო და უსამძიმრებს ოჯახს, სანათესაოს და სრულიად საქართველოს.

საქართველოს ქალთა საბჭო უღრმესი მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა ქალთა მოძრაობის თვალსაჩინო მოღვაწე, ქვეყნის ბედზე დამაშვრალი, მისი ყველა ტკივილის ნიადაგ გამზარებული და ჟამთააღმწერელი, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოსი

ნანა ხაზარაძე

და სამძიმარს უცხადებს ოჯახს და სრულიად საქართველოს.

„საერთაშორისო ასოციაცია – საქართველოს ქალები მშვიდობისა და სიცოცხლისთვის“ უღრმეს გულისტკივილს გამოხატავს, რომ გარდაიცვალა გამორჩენილი მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე, ასოციაციის მეგობარი, კეთილშობილი, უმშვენიერესი ქალბატონი

ნანა ხაზარაძე

და სამძიმარს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს, ნათესავებსა და სამეგობროს.

საქართველოს ილია ჭავჭავაძის სახელობის მნიგნობართა ასოციაცია ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს, რომ გარდაიცვალა ასოციაციის გამგეობის წევრი და უშურველი თანამდგომი, წიგნის დიდი ქომაგი, უსათნოესი ქალბატონი, გამორჩენილი მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე, აკადემიკოსი

ნანა ხაზარაძე

და უსამძიმრებს მის ოჯახსა და ახლობლებს.

უახლოესი ნათესავები გიორგი, თემურ, მამუკა, დავით, კახა, ივა ხაზარაძეები უდიდესი გულისტკივილით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ქართული მეცნიერების ღირსეული წარმომადგენელი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, სიმონ ჯანაშიას, ექვთიმე თაყაიშვილისა და გიორგი მელიქიშვილის პრემიების ლაურეატი, საქართველოს ეროვნული აკადემიის ნამდვილი წევრი, აკადემიკოსი

ნანა ვლადიმერის ასული ხაზარაძე

და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს განათლების მეცნიერებათა აკადემია თანაუგრძნობს ამავე აკადემიის წევრს, ბატონ თამაზ ტატიშვილს მეუღლის, ღვაწლმოსილი პედაგოგის, ქალბატონი

მერი ტატიშვილის

გარდაცვალების გამო. დაკრძალვა 5 II, 14 სთ. გამოსვენება თბილისის ვერის სასაფლაოს ეკლესიიდან.

რეკლამა
„საქართველოს რესპუბლიკაში“
კოსტავას ქ. №21. 599 79-76-79; 568 82-09-84

სანთელი

ქალბატონი

ნანა ხაზარაძის სსოვნას

„ქალბატონი“, ეს სიტყვა თავისი ყველაზე კეთილშობილური აზრით მიესადაგება ნანა ხაზარაძის პიროვნებას. იგი ყველგან — საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, მეცნიერებაში, პედაგოგიურ მოღვაწეობასა და ადამიანებთან უბრალო ურთიერთობაში ამ მაღალი ეპითეტის განსახიერებას წარმოადგენდა. იგი იყო სამშობლოს დიდების მოსურნე ქალბატონი და თავადაც ამ დიდებისთვის დაუცხრომლად მოღვაწე.

ნანა ხაზარაძეს შეეძლო გონიერი სიტყვით, დახვეწილი მანერებითა და მისთვის დამახასიათებელი შეუდარებელი ქალური მომხიბვლელობით ნებისმიერ საერთაშორისო არენაზე წარმოეჩინა თავისი ქვეყანა.

ჩვენ, ყველანი, რომელიც რაღაც დონეზე დაკავშირებული ვიყავით ამ ადამიანთან, ვხარობდით და ვამაყობდით მასთან ურთიერთობით, ის ქმნიდა დამოკიდებულების ისეთ ატმოსფეროს, რომელიც გაფრთხილებული იყო უშუალოდ, გულწრფელობით და იმედითადაც კი, რომელსაც აჩენს ძლიერი ადამიანის გვერდით ყოფნა.

ქალბატონი ნანას მეცნიერულმა მოღვაწეობამ, რომელიც მიეძღვნა სამხრეთ კავკასიისა და ძველი აღმოსავლეთი კულტურული კავშირების გამომზეურებასა და შესწავლას მნიშვნელოვანი კორექტივი შეიტანა ამ მიმართულებით წარმოებული არაერთი საერთაშორისო მნიშვნელოვანი საკითხის გადაჭრაში.

საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნულ აკადემიას, საქართველოს ტექნიკურ უნივერსიტეტს, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტს და ზოგადად, სტუდენტ ახალგაზრდობას ნანა ხაზარაძის სახით დააკლდა თვალსაჩინო მეცნიერი, ბრწყინვალე პედაგოგი და სანიმუშო აღმზრდელი, ხოლო ჩვენ — მის ახლო თუ ცოტა მორიდებით განმდგარ ადამიანებს, მრავალმხრივი მშვენიერებით მოსილი ქალბატონი, რომლის მსგავსნი მუდამ წარმოადგენდნენ და წარმოადგენენ ჩვენი სიამაყის დაუშრეტელ წყაროს.

ელდარ ნადირაძე

THE TELEGRAPH-მა საქართველო 2019 წლის 10 სუპერთო ტურიტულ მიმართულებას უორის დაასახელა

„საქართველო მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე ლამაზი ადგილია. მაღალი მთებით, უძველესი მონასტრებით, სტუმართმოყვარე ხალხით ცნობილი საქართველო ღვინის სამშობლოა, სადაც შეგიძლიათ, ტურიტულ ბილიკებს გაჰყვეთ და ისიამოვნოთ.

გასულ წელს საქართველოში 8 მილიონზე მეტი საერთაშორისო ვიზიტი შედგა. ლონდონსა და ქუთაისს შორის დანიშნული პირდაპირი ავიარების შედეგად 2019 წელს საქართველოს თოვლით დაფარულ მწვერვალებს, მდელოებზე ხალიჩასავით მოფენილ ვენახებს და ლამაზ ქალაქებს ბევრი სტუმარი გამოუჩნდება“, — წერს ჟურნალისტი გვეინ ჰაინესი.

ბრიტანელმა ჟურნალისტმა საქართველოში ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს ტურიტული ეროვნული ადმინისტრაციის საშუალებით იმოგზაურა.

რომის პაპი არაბეთს ეწვია

რომის პაპი ფრანცისკე არაბეთის გაერთიანებულ საემიროებს ეწვია. ეს არის როგორც პონტიფიკოსის პირველი ვიზიტი არაბეთის ნახევარკუნძულზე. ვატიკანიდან განხორციელებულ ვიდეომიმართვაში, რომის პაპმა განაცხადა, რომ „ამ ვიზიტით რელიგიათაშორის ისტორიაში ახალი ფურცელი გადაიშლება, დასტურად იმისა, რომ ჩვენ ვართ დები და ძმები, მიუხედავად ჩვენი განსხვავებულობისა“. საემიროების მოსახლეობის უმრავლესობა მუსულმანია, თუმცა დაახლოებით 1,2 მლნ ქრისტიანი ცხოვრობს.

პონტიფიკოსის ვიზიტი 5 თებერვამდე გასტანს. საემიროების დედაქალაქ აბუ დაბიში ის დაესწრება რელიგიურ კონფერენციას იუდეველ და ქრისტიან ლიდერებთან ერთად. ვიზიტის მიწურულს პაპი მესამე ჩაატარებს, რომელსაც დაახლოებით 135 000 მორწმუნე დაესწრება.

სამარხი, სადაც 50 მუშია ინახებოდა

მეზოპოტამიაში უძველესი სამარხი აღმოაჩინეს, რომელშიც 50 კარგად შენახული მუშია იყო. სამარხი ქვეყნის ცენტრალურ ნაწილში, მინიას პროვინციაში, ტუნა ეკ-გაბალის რაიონში წარმოებული გათხრების დროს 9 მეტრის სიღრმეზე აღმოაჩინეს. 50 მუშია, მათ შორის 12 ბავშვის ნეშტი 4 საფლავში იყო განაწილებული. ზოგიერთი მუშია ქსოვილში იყო გახვეული, ზოგი კი სარკოფაგში იყო ჩასვენებული. გათხრების დროს ასევე აღმოჩენილი იქნა დაკრძალვის ნიშნები და უძველესი კერამიკული ნივთები.

არქეოლოგებს მიანიჭია, რომ სამარხი ეგვიპტის ბერძნულ-რომაულ პერიოდს მიეკუთვნება (ჩვენს წელთაღრიცხვამდე 305-330 წლები). მათი მოსაზრებით, ნეშტები შესაძლოა, იმ ადამიანებს ეკუთვნოდეთ, რომლებიც მნიშვნელოვან თანამდებობებს იკავებდნენ, ასევე მათ ოჯახის წევრებს.

ნარკოტიკულ ბიზნესმენებო, გონიერო ქვემოქველსო, მოგმართავთ გაზეთის მზრუნველთა საბჭოს სახელით!

განათავსეთ რეკლამა ყველაზე საჭირო და სანდო გაზეთში და ამით ხელი შეუწყვეთ 100 წლის ყოველდღიური გამოცემის აღორძინებას. ჩვენი ანგარიში: №GE19TB7601536020100009. (შპს „ახალი საუკუნე“ — გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი).

დაღბა ყვითელი ღორის ნელინაღი

ჩინური ახალი წელი (ჩუნჯი) ცნობილი როგორც მთვარის ახალი წელი, ან გაზაფხულის ფესტივალი ჩინურ ტრადიციულ დღესასწაულთა შორის ყველაზე მნიშვნელოვანია. იგი გარდამავალია და დღეს დადგება.

ახალი წლის აღნიშვნა საკმაოდ ხანგრძლივი დროის მანძილზე გრძელდება და მოიცავს დღესასწაულთა მთელ სერიას, დაწყებული ახალი წლის დადგომიდან, რომელიც აღინიშნება ჩინური კალენდრის წლის პირველი თვის პირველ დღეს, ანუ, ზამთრის ბუნიობის შემდეგ მეორე ახალი მთვარის დღეს, და დამთავრებული ფარნების ფესტივალით (თვის მეთხუთმეტე დღეს).

საქართველოს რესპუბლიკა SAKARTVELOS RESPUBLIKA

კოსტავას ძ. №21
მთავარი რედაქტორი სპარტაკ ძოგულია 299-02-10 599 36-00-35
პასუხისმგებელი რედაქტორები: გურამ გომიასვილი 599 53-76-16; ალექო ასლანიშვილი 599 56-81-86; პასუხისმგებელი მდივანი მამუკა ვაშაქიძე 514 33-33-24

გამომცემელი: შპს „თანადგომა“-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“ ტ: 599 79-76-79
შპს „ახალი საუკუნე“ — გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
იხეჭდება გამომცემლობა „ქოლორ პრესში“ რკინიგზის ჩიხი №20

uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323
ISSN 2233-3851
9 772233 385001

ავტორთა სახურადღებოდ!
რედაქციის მიერ შუამავთავი მასალავი დავიგეფება ავტორთა ხარჯით.
ავტორთა მოსაზრებავი, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას. ვაქტავის სიზუსტავი პასუხს აბეპენ ავტორავი.

„საქართველოს რესპუბლიკა“ შენი გაზეთია, აუხილავლად გამოიწერავ, წავიკითხავ, ისიამოვნავ!

უხსოვრი ვალუტის კურსი:
აშუ დოლარი - 2.6554; ევრო - 3.0452;
ბრიტანული მიკანა სტერლინგი - 3.4677
100 რუბლი - 4.0559; თურქული ლირა - 0.5033;
ახარბაქანული მანათი - 1.5666;
1000 სომხური დრამი - 5.4470.

აქიღი 5 თებერვლისთვის
ავტორთა სახურადღებოდ:
ბარა - ლავი -1, ლავი +10
მთიანი რაიონავი - ლავი -8, ლავი +12
დასავლეთი საქართველო:
ბარა - ლავი +4, ლავი +19
მთიანი რაიონავი - ლავი -3, ლავი +16
თბილისი: ლავი +2, ლავი +9

დავპირავთ, მოგვწავთ:
ტელ: 299-02-10, 599-79-76-79, 568-82-09-84
ელ. უოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge